PARTİ HER YERE, HER YERDE PARTİ'YLE!

Evet acı, gözyaşı ve öfke doluyuz. Barış ve esenliğe, huzura, mutluluğa hasretiz. Yoksulluk ve yoksunluktan bunaldık. Her sokak başında canımıza kastedenleri kollamaktan bıktık. Kimliğimizin, kişiliğimizin, cinsiyetimizin, dilimizin baskı altına alınmasına isyan ediyoruz. Özgürlüklerimizi istiyoruz. Kendi geleceğimiz kendi ellerimize almak istiyoruz. İşsizlik kıskacından, baskıdan kurtulmak istiyoruz. Sınıfsız, sınırsız, sömürüsüz, ayrımsız bir dünya istiyoruz. Tek kelimeyle gündüzlerinde sömürülmediğimiz, gecelerinde aç yatmak zorunda kalmadığımız bir yaşam istiyoruz.

Bunun için atıldık kavgaya. Emeğin ellerinde biçimlenecek bir dünya için daldık yangınlara. Bu uğurda en büyük silahımız, en önemli dayanağımız Parti'dir. Proletaryanın devrimci sınıf partisidir. Ancak Partisiyle birlikte yürüyebilir emeğin ordusu iktidara. Parti ancak emekçi yığınlarla buluştuğunda kavuşur anlamına. İşçiler, emekçiler, emekçi kadınlar, işçi ve öğrenci gençlik, Alevi emekçiler, yoksul Kürt halkı... geleceğini kurtarmak isteyen tüm güçler, bu zorlu yürüyüşte Parti saflarına!

49 YIL HÜKÜM GİYEN YENİ EVREDE MÜCADELE BİRLİĞİ DERGİSİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ SAMİ TUNCA 2,5 YILDIR TUTSAK! DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

24 Ağustos - 7 Eylül 2016/ S 006 / 1 TL

FAŞİZMİ EZECEĞİZ

Düzen temellerinden sarsıldıkça, güçsüz düştükçe vahşetin boyutu katlanıyor. Devletin çözülüşüne en vahşi katliamlar eşlik ediyor. Tüm toplum savaşın ateşiyle kavruluyor.

Düşman vahşi, soysuz, her tür değeri ayaklar altına almış durumda. Suruç'ta, Ankara'da açtığı yolu Sur'da, Cizre'de, Nusaybin'de insanlık tarihine kara bir leke olarak geçen katliamlarla devam ettirdi. Ve en son Antep'te kelimelerin kifayetsiz kaldığı katliamla hiçbir sınır tanımayacağını ortaya koydu. Katliam ve dizginsiz vahşet faşist devletin yegane politikası haline gelmiştir. Geriye çıplak zordan, en aşağılık saldırılardan, katliamlardan başka bir yol kalmıyor.

Yasa üstüne yasa, kararname üzerine kararname çıkarıyorlar. Kapatmalar, davalar, kovuşturmalar, tutuklamalar, her tür baskı ve işkence devrede. Yetmiyor! OHAL, yasaklar, tehditler... kar etmiyor! İşte Özgür Gündem'e yapılan saldırı! Dalga dalga yayılan bir dayanışmayla karşılanıyor. İşte Antep'teki alçakça saldırı, en ağır baskı yasalarına rağmen sokaklarda/meydanlarda protesto dalgalarıyla karşılanıyor. Ağır hapis cezaları, gözdağı mahiyetinde aydınların tutuklanmaları kimseyi geriletmiyor. Tam tersine çığ gibi büyüyen karşı koyuşlarla, "ben de bu suçu işledim" açıklamalarıyla göğüsleniyor.

Kavga sert ve acımasız! Kadınlar, aleviler, Kürt halkı, emekçiler... tek sözle baskı altındaki tüm kesimler bir araya gelmek, dayanışmak, güçlerini birleştirmek zorunda. Bu yozlaşmış acımasız düzenin karşısına örgütlü ve hazırlıklı olarak dikilmek zorunda! Düşmanın gadri gücünden değil, korkusundan ve zayıflığındandır. Dizginsiz vahşet lime lime dökülüp çözülüşünü gizleme telaşındandır.

Başlar yukarı! Şairin dediği gibi. Başlayınca bu yolun onurlu yolculuğu. Ancak yaşamakla varılan duyguda konaklanır. Ve ancak yürünerek söylenir şarkılarımız. Yürünecek daha acı dolu yolumuz var. Tarihin bayramı ufukta belirdi artık. İleri!

Devrim

>>Editör...

GÜÇLÜ OLAN DEVRİMDİR

Özgür Gündem gazetesinin kapatılması, polis tarafından basılması, yazarlarının, sorumlu düzeyindeki elemanlarının gözaltına alınması, işkenceden geçirilmeleri basit bir olay olarak ele alınmamalı.

Faşist devletin bu adımı, Kürt halkına yönelik göç ettirme, imha, susturma, çökertme politikasının yeni bir aşamaya taşındığının göstergesi. Politika yeni değil.

3

Burjuvaziden Bağımsız Ve Onlara Karşı — C.Dağlı 2

Akıl Oyunları — Ali Varol Günal 4

Katili Taziyeye Davet Etmek Ya Da HDP Nereye — Taylan Işık 5

Zaman Devrimin Zaferine Akıyor — Özgür Güven 9

Enternasyonal Bir Ütopya Değil ... — Sıla Erciyes 12

BURJUVAZİDEN BAĞIMSIZ VE ONLARA KARŞI

BAŞYAZI

C. Dağlı

Küçük burjuvazinin ikili yapısı ve bunun ideolojik, politik yansımasıyla 15 Temmuz sonrası bir kez daha karşılaştık: Hem burjuvaziden yana olma, hem emekçi halktan yana. İkili karakter, iki ana sınıf arasında gidip gelme, tutarsız, kaypak ve cesaretsiz tavırlarının temelini oluşturuyor.

Fakat, sınıf mücadelesi tarihinde öyle dönemler vardır ki, her sınıfın gerçek durumunu öne çıkarır. Son günlerin gelişmeleri de, küçük burjuva siyasetleri yeni, bir yol ayrımına getirdi. Tam da, tüm düzen güçleri, tüm gerici güçler sokağa indiğinde, bütün bu burjuva güçlere karşı, emekçileri bağımsız devrimci eylemlere teşvik edeceklerine, gidip bir burjuva partiye, CHP'ye sığındılar. Bu yolla kendilerine yönelik saldırılar karşısında kendilerini korumuş oluyorlar. Bu politikanın, devrimcilikle hiçbir ilişkisi yoktur. İzlenen politika, uzlaşmacılıktır. Devrimi için savaşmak yerine burjuvaziye boyun eğmektir. Burjuvazi karşısında eğilmekten daha rezil bir politika var mıdır?

Bu noktaya düşmemek için proletaryanın bağımsız ve devrimci sınıf politikasına dayanılmalıdır. Ama göstermelik olarak değil. Göstermelik olarak, burjuvazi karşısında, bağımsız biçimde örgütlenmek değil, gerçekten örgütsel olarak, politik bir çizgi olarak ve mücadele anlayışıyla burjuvaziye karşı hareket edilmelidir. Proletarya, sosyalizm uğruna mücadele hedefi ve devrimci sınıf savaşıyla, burjuvaziden –ve burjuva partilerinden bağımsız bir tavır gösterebilir. Emekçi sınıf, sınıfsız toplum hedefiyle, bugünkü topluma karşı ayaklanmadığı sürece, düzen güçleriyle yan yana düşer. Ve günün ana görevi durumuna gelen devrimi gerçekleştirme görevini ileriye ertelediği sürece, burjuva partilerin ardından gidecektir.

Uzlaşmacı küçük burjuva sosyalistler, burjuva partilerle, yıllardır böylesi ilişki içindeler. Seçimlerde olsun, belediyelerde olsun, milletvekilleriyle ilişkilerde olsun, her zaman onlarla el ele oldular. Proletaryanın devrimci sınıf konumundan değil de, küçük mülk sahiplerinin toplumsal konumundan hareket ettikleri sürece, burjuva partilerin peşine takılacaklardır. Yalnızca işçi sınıfı, kapitalist sınıfla karşıtlık içinde olduğu için ve aralarında uzlaşmaz sınıf çelişkisi olması nedeniyle, düzen güçleri karşısında bağımsız davranabilir. Yalnızca işçi sınıfı, devrimci bir sınıf olarak, kurulu toplumsal düzeni havaya uçurabilir.

Oportünist sosyalistler, emekçi kitleleri burjuva partilerin ardına düşürmek için, her dönem kendilerine bir bahane buldular. 70'lerde bahane, "Milliyetçi Cephe Hükümeti"ne karşı onu geriletmek adına kitleleri CHP'nin peşine taktılar; 90'larda "demokrasi mücadelesi" adına aynı sınıf işbirliği politikasını izlediler, bugün de "demokrasi bloğu" adı altında emekçileri düzen güçlerinin etkisi altına sokmaya çalışıyorlar. Gerekçeler her dönem değişmiştir, fakat, bu politikanın özü, yani sömürücü sınıfla uyumlu davranma anlayışı değişmedi. Amacımız, bu çürümeyi, bu politikaları ortaya koyanlara göstermek değil, halen onların etkisi altında olan mücadeleci emekçilere; bu sınıf işbirliği politikasının, emekçi sınıfın sosyalizm uğruna mücadelesinde aşılması gereken bir engel olduğunu göstermektir.

Politikasının temeline, burjuvaziyle birlikte hareket etmeyi oturtanlar, zorunlu olarak attıkları her adımda buna uygun davranacaklardır. Böyle bir anlayışla hareket edenler, emekçilerin sınıf savaşını sonuna kadar götüremezler. Her defasında "demokrasi bloğu"nu daraltmamak adına, çalışan kitlelerin mücadelesini yumuşatmak isteyecekler. Ve bu böyle devam eder. En sonunda, izlenen siyasette devrimcilik adına hiçbir değer kalmamış olacak. Uzlaşma yanlılarını en rahatsız eden, tepkilerini çeken şey, Leninist Parti'nin, proleter sınıf bakış açısını, sınıf politikasını ve devrimci sınıf mücadelesini her alanda gündeme getirmesi ve buna uygun davranmasıdır.

B.Haziran Hareketi, EMEP ve diğer sosyal reformistlerin, CHP Taksim mitingine katılmaları, burjuva partilere karşı tavır sorununu yeniden alevlendirdi. Öncelikle belirtelim ki, HDP içinde yer alan bazı unsurların, bu konuda yaptığı eleştirilerin politik bir değeri yok. Çünkü üç burjuva partiyle ortak bildiri yayınlamakla, HDP, CHP mitingine katılanların çok daha gerisine düşmüştür. CHP mitingine ise, ilkesel ve politik bir tavır nedeniyle değil, mitingi düzenleyen parti kendilerini çağırmadığı için katılmamışlardır. Burjuva partilere karşı tavırda, mitinge katılan reformistlerle HDP, birbirlerinden çok farklı bir yerde durmuyorlar.

Mitinge katılanların gerekçelerine bakalım: "mitinge katılanlar daha çok emekçilerdir, ilerici demokratlardır. Orada önemli olan kürsü değil meydanlardır" vb.

Öncelikle belirtelim ki, emekçilerin oraya gelmesinde sizin de payınız var. Devlet ve düzen partisi olan CHP, sizin de desteğinizle kitleleri denetim altında tutmaya çalışıyor. Böylece sizler mitinge katılmakla, tekelci sermayenin statükocu ve gerici gücüne, burjuvaziye hizmet ettiniz.

"Orada önemli olan kürsü değil alandır" sözünüz tam bir aldatmacadır. Çünkü gerçekte, alanda toplananlar, kürsüde K.Kılıçdaroğlu'nun okuduğu 10 maddelik manifestoyu onaylamaktan başka bir şey yapmadılar -ki bu 10 madde devleti ve tekelci sermaye egemenliğini güçlendirmeyi amaçlıyor- Siz de katılımınızla egemen sınıfa yardım ettiniz.

Dünya burjuva partiler yönünden epey zengin. Çünkü her ülkede çok sayıda burjuva sınıf partisi var. bu, somut bir durumdur. Sayılarının bu denli çok olmasına karşın, kapitalist sınıf nitelikleri hepsinde ortaktır. Tümü de, özsel olarak aynı karakteri gösterir. Kendi iç yapıları ve kitlelerle ilişkileri temelde aynıdır. CHP de bunlardan birisidir.

Modern kapitalist toplumda, emekçi sınıfın toplumda artan sayısı ve gücü o noktaya çıktı ki, emekçi halk kitlelerine dayanmadan, onların desteğini almadan hiç bir burjuva partisi ne iktidara gelebilir, ne de ayakta kalabilir. Fakat hiçbiri, emekçi kitlelerin çıkarlarını temsil etmez. Onlar, her zaman bir avuç sömürücünün çıkarını temsil ederler.

Emekçiler, destekledikleri partilerin burjuva sınıf özünü kavramış değil. Kendi çıkarlarıyla, peşinden gittikleri partilerin sınıf özü arasındaki karşıtlığı görmüş olsalardı, tüm bu partileri çoktan terkeder ve dolayısıyla kapitalist düzenin hakkından çoktan gelirlerdi.

Burjuva partilerinde tabanın, meydanın yönetimi üzerinde (kürsünün üstünde) bir etkisi olduğunu söylemek tam bir aldatmacadır. Bu partilerde politikalar ve kararlar, tabanın katıldığı kurullarda ve meydanlarda değil, fabrikatörlerin, bankaların, borsaların vb tekelci sermayenin ofislerinde alınır. Sermeye aldığı kararları burjuva partilerin yönetimlerine dikte ettirir. Yönetimler de bu kararları tabana dikte ettirirler. Kitleleri bu yönde, yani emekçilerin çıkarlarına karşıt olarak yönlendirir.

Emekçilerin kapitalist düzen güçlerini bir an evvel terketmelerini sağlayacak olan, sınıf bilinçli işçilerin, devrimci sınıf partisinin bağımsız devrimci eylemleri geliştirmesi ve yoğunlaştırmasıdır. Emekçilerin kendi sınıf durumlarının bilincine varmalarının yolu, devrimci sınıf savaşından geçer.

Amerika Milwaukee'de Yine Siyah Cinayeti

Amerika denince artık ilk aklımıza gelen polislerin öldürdüğü siyahlar ve ardından gelen ayaklanmalar…

Bu defaki cinayet Wisconsin'de Milwaukee'de… Bir polis 23 yaşındaki siyahî Sylville Smith'i ateş açarak öldürdü. Açıklamaya göre polisler Smith'in aracını 'şüpheli davrandığını' için durdurmak istemişler, ama Smith 'Silahını bırak' ihtarına uymadığı için ateş açılarak öldürülmüş.

Ertesi gün Milwaukee'de Smith'in öldürülmesini protesto eylemleri yapılırken, ismi öğrenilemeyen başka bir siyahî genç de polisin ateş açması ile yaralandı.

İnsanlar polis merkezi önünde toplandı, binayı taşladı. Ardından bir benzin istasyonunu, bir bankayı ve bir polis aracını ateşe verdi, polise taşlarla saldırdı ve ateş etti. Eylemlerin 2. gününde ana cadde ve kavşağı kapatan halka polis ateş açtı. Wisconsin Valisi, Ulusal Muhafızları göreve çağırdı. Daha sonradan, Smith'i öldüren polisin de siyahi olduğu açıklandı.

%40'ı siyah olan Milwaukee halkı, 'baskı altında yaşamaktan yorulduğunu' söylüyor. 2014'te de polis silahsız bir siyahı vurarak öldürmüş, protestolara rağmen polis yargılanmamıştı.

'Matematiğin Nobel'i İlk Kez Bir Kadının

"Kadınlar bilimle uğraşmaz, matematik, fizik, genetik, laboratuarlar kadının alanı değildir" vb algıları 100-150 yıl önce aşılmış olsa da, bu alanlar gene erkek egemenlik alanı kabul edilir. Ve ödülleri, başarıları, övgüleri, ünvanları hep erkekler alır.

Bu yıl "matematiğin nobeli" kabul edilen Fields madalyasını İranlı bir kadın aldı, Meryem Mirzakhani… Meryem bu madalyayı alabilen ilk kadın. 37 yaşında ve Tahran doğumlu Meryem, ABD California da Stanford Üniversitesi'nde ders veriyor.

13 Ağustos'ta Seul'de düzenlenen Uluslararası Matematikçiler Kongresi'nde ödülünü alan Meryem, "Bu büyük bir onur. Bu ödülü almam, genç bilim kadınlarını ve matematikçilerini yüreklendirirse çok mutlu olurum. Gelecek yıllarda daha pek çok kadının bu tür ödüller kazanacağına eminim" diyor.

Matematik problemlerine olan tutkusunu, "*Çok eğlenceli, bulmaca çözmek gibi bir şey. Bir dedektif gibi ipuçlarını birleştiriyorsunuz*" diye anlatan Meryem bu ödülü 'kavisli yüzeylerde simetri' alanındaki çalışması için aldı.

Plaza de Mayo Anneleri 2.000. Kez Toplandı

Arjantin'de 1977-1983 yılları arasında cuntacılar tarafından kaybedilen çocuklarının akibetini öğrenmek için yıllardır mücadele eden Plaza de Mayo Anneleri, 11 Ağustos'ta 2.000. kez bir araya geldi.

Buenos Aires'teki Plaza de Mayo'da (Mayıs Meydanı'nda) bir araya gelen annelerin birçoğu bugün 80'li yaşlarında.

Tek Bir Kişi Bile Eksilmeyeceğiz

12 Ağustos'ta tecavüze uğrayıp bedeni yakılarak katledilen 23 yaşındaki trans kadın Hande Kader için 21 Ağustos günü Tünel'de bir eylem düzenlendi.

İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği'nin çağrısıyla yapılan eylemde, öfke iki türlü idi. Bir kadının yakılarak katledilmesine duyulan öfke ve vahşice katledilenin trans olması sebebiyle kamuoyunun buna tepki vermemesi...

Saat 19.00'da Tünel'den başlayan yürüyüşe çok sayıda kadın örgütü ve milletvekili katıldı. "Bir Kişi Daha Eksilmeyeceğiz. Hande İçin Adalet, Herkes İçin Adalet" pankartının açıldığı eylemde sık sık "Susma Haykır Translar Vardır", "Trans Cinayetleri Politiktir", "Jin Jıyan Azadi", "Nefrete İnat Yaşasın Hayat" sloganları atıldı.

Eylemde ilk olarak konuşan HDP Milletvekili Filiz Kerestecioğlu, tüm mücadelelere rağmen erkek şiddetinin giderek artış gösterdiğini vurgulayarak, "*Tıpkı Cizre'de, Sur'da yakılarak katledilen insanlar gibi trans kadınlar da yakılıyor. Bu militarist, erkek anlayış neredeyse hareket eden her şeye tecavüz edecek. Fakat bizler bu zihniyete karşı var gücümüzle mücadele edeceğiz. Bu gerçekten demokratikleşene kadar da bu mücadelemizi sürdüreceğiz. Demokrasi söyleminde bulunanlar bilsinler ki; demokrasi bir toplumda bütün bireyler eşitse vardır. Eşit değilse palavradan ibarettir*" dedi.

CHP Milletvekili Sezgin Tanrıkulu ise; cinsel yönelimin tanınmasının temel bir insan hakkı olduğunun altını çizerek, "*Anayasada da bu temel insan hakkının yer alması zorunludur. Bizler bu hakkın anayasada tanınması için mücadele edeceğiz. Ancak mücadeleye hep birlikte alanlarda da devam etmeliyiz*" diye konuştu ve trans cinayetlerinin politik olduğuna dikkat çekti.

Kadın örgütleri adına yapılan konuşmalarda da "*Asıl hastalıklı olanlar, LGBTİ'ye hastalıklı diyen zihniyetlerdir. 9 aylık bebeğe tecavüz eden zihniyeti besleyenlerdir. Ensar Vakfı'nda çocuklara tecavüz edenlerin arkasında duranlardır. Hande'yi katleden, erkek egemen zihniyettir*" denildi.

Konuşmaların ardından basın açıklamasını okuyan bağımsız trans aktivist İdil Su da "*Bizler her trans cinayetinde 'bu son olsun' dedikçe cinayetler gün geçtikçe daha vahşi şekilde artıyor. Bir insanın canını almanın, bedenini ateşe vermenin bu kadar kolay olduğu bir coğrafyada trans cinayetlerinin de kadın cinayetlerinin de politik olduğu acı bir biçimde bizlere hatırlatılmaktadır. Seks işçiliğinin illegal alana itildiği seks işçisi kadınların şiddet cenderesine sıkıştırıldığı saygın tutum, iyi hal, ağır tahrik gibi erkek dayanışmasının en güzide örneklerinin mahkeme kararlarıyla uygulanıyor.*" dedi.

Açıklamaya devam eden İstanbul LGBTİ Başkanı Ebru Kırancı da "*Sadece trans cinayetlerinde değil, Cizre bodrumlarında yakılarak katledilenler, yurtlarda tecavüze uğrayan çocuklardan, hemen hemen her gün katledilen kadınlardan, mahalleleri basılan Aleviler'den de bu devlet sorumludur. Bizler, insan hakları savunucuları, kadın örgütleri, LGBTİ, devrimci demokrat ve yurt severler olarak bir kez daha haykırıyoruz: Tek Bir Kişi Bile Eksilmeyeceğiz, Mücadele Edeceğiz*" dedi.

Açıklamaların ardından kitle İstiklal Caddesi'ne doğru dağıldı. Cadde üzerinde yeniden bir araya gelen grup sloganlar ve ıslıklar eşliğinde yürüyüşe geçti. Polisin yer yer engellemelerine takılan grup, yürüyüşü Taksim Tramvay durağında sona erdirdi.

Peru'da Kadına Şiddet Protesto Edildi

Peru'da kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri, coğrafyamızı aratmıyor. Peru, kadına karşı şiddet eylemlerinin en sık görüldüğü üçüncü ülke konumunda.

Peru'nun başkenti Lima'da kadınlara uygulanan şiddeti protesto için 150 bin kişi sokaklara döküldü. Adalet Sarayı'na doğru yapılan bu yürüyüş, Peru tarihinin en büyük protesto gösterilerinden biri oldu.

Resmi verilere göre kurbanların yaklaşık üçte biri daha önce yardım almak için polise başvurmuş.

Aile ve Kadın Bakanlığı'nın verilerine göre bu yıl 54 kadın, erkekler tarafından işlenen şiddet eylemleri sonucu hayatını kaybetti, 118 cinayete teşebbüs kayıtlara geçti. 2015'te de 95 kadın yaşamını yitirmişti.

Editör

GÜÇLÜ OLAN DEVRİMDİR

Baş Tarafı 1. Sayfada

"Hendek Savaşları" sırasında faşist devlet ve dinci faşist iktidar katliamlarını hangi boyutlara vardıracaklarını insanları bodrumlarda canlı canlı yakarak, infaz ederek, kurşuna dizerek gösterdiler.

Boğazına kadar halkların kanı içine batmış, kan içinde yüzen dinci faşist bir iktidar ve faşist bir devletle karşı karşıyayız.

Bastırılan askeri faşist darbeden sonra dinci faşist iktidarın ve faşist devletin yumuşamasını bekleyenlerin gözünü sonraki gelişmeler de açmaya yetmedi. Oysa daha darbe bastırılırken dinci faşist iktidarın başı ve çevresi Kürt halkını hedef göstermeye, sokağa saldıkları dinci faşistleri Kürt kurumlarına yönlendirmeye başlamışlardı.

Bunlardan ders çıkaramayanlar, dinci faşist iktidara nasıl davranması gerektiğine dair akıl vererek uzlaşma çağrıları yaptılar. Örneğin HDP, uzlaşma çağrısı yaptıkça dinci faşist iktidar ve onun başı HDP'yi tekmeledi. Ama uzlaşmacılar tekmeyi yedikçe faşizme karşı kararlı bir politikaya yöneleceklerine akıl verme ve uzlaşma çağrılarını sıklaştırdılar.

Oysa faşizmle mücadele uzlaşma yoluyla değil, kararlı mücadeleyle; devrimci kitle mücadelesiyle ve bu mücadelenin her türlü araçla desteklendiği biçimlerle yapılır. Uzlaşma çağrıları faşizmi cesaretlendirmekten; dolayısıyla daha da saldırganlaştırmaktan başka bir sonuca yol açmaz.

Faşizm tekelci sermayenin kanlı, açık diktatörlüğüdür. Tekelci sermaye faşizme keyfi nedenlerden değil varlık koşullarının zorunlu sonucu olarak başvurur. Dolayısıyla ne akıl vermeler, ne uzlaşma çağrıları ne de kuzu postuna bürünmeler faşizmi emekçi kitleler ve ezilen halklar üzerinde baskı ve terör uygulamaktan vazgeçirebilir. Faşizmin anladığı tek dil devrimci kitle şiddetidir.

Faşist iktidar, bütün uzlaşma çağrılarından, akıl verme çabalarına kulak asmayarak Özgür Gündem gazetesi somutunda Kürt halkına yönelik terör dalgasını artırarak devam ettireceğini gösterdi.

Elazığ'dan başlatılan ve bütün Türkiye'de yapılacağı söylenen "PKK'yi Lanetleme Mitingleri" Kürt halkına yönelik teröre devlet güçlerinin yanı sıra sivil faşistlerin de katılacağı; şovenizmi yükselterek Kürt halkına karşı linç kampanyaları düzenleneceği açığa çıktı. Hizbullahçı dinci faşistlerin Diyarbakır'da halkı PKK'ye karşı mücadeleye çağırmaları devletin bu yönlü planlarının bir başka işareti oldu.

Ancak faşist iktidar, nerede baskıyı artırmak istediyse orada hiç beklemediği bir mücadeleyle karşılaştı. Özgür Gündem gazetesiyle dayanışma eylemleri bunun tipik örneği oldu. Bütün devrimci basın, baskın haberini alır almaz, korkmak, sinmek, çekinmek bir yana, soluğu Özgür Gündem gazetesinin önünde aldı.

Ne polis terörü, ne gözdağı, ne başka bir şey anti-faşist, devrimci güçlerin ayağa kalkmasını engelleyemedi. Oysa faşist iktidarın baskın ve terörden umduğu, devrimci güçleri sindirme idi. Umduğu kursağında kaldı.

Nasıl ki baskı, terör, sindirme, gözdağı faşizmin yeni bir politikası değilse, devrimci güçlerin kararlı mücadelesi de yeni değil. Faşist devlet uzun yıllar boyu uyguladığı terörle devrimi ezmek isterken devrimci güçler de mücadelelerine kararlılıkla devam ettiler.

Bu, devrimin Türkiye ve Kürdistan topraklarında ne kadar güçlü köklere, sağlam zemine sahip olduğunun kanıtıdır.

Faşist devlet, sivil faşist güçleri, karşı devrimin sivil ayağını da harekete geçirerek yapabileceklerini en ileri noktaya götürüyor. Devrim ise tam tersine, henüz yapabileceklerinin en aşağı noktasında duruyor. Haziran Halk Ayaklanmasında ve 6-8 Ekim Serhıldanında, "Hendek savaşlarında" sadece gövdesini gösterip geri çekildi. Ama uzun yıllar verilen sert mücadeleyle yenilmez olduğunu yeterince kanıtladı.

Güçlü olan devrimdir, faşizm değil. Faşist devlet, tekelci sermaye iktidarı, dinci faşist iktidar en zor, en dağınık, en sallantılı dönemden geçiyor. Onu ezmek mümkün ve ezilecektir! Ancak bu, uzlaşmayla değil, onun karşısında kuzu postuna bürünerek hiç değil; her türlü araç ve mücadele biçimiyle desteklenmiş devrimci kitle hareketiyle, halk ayaklanmasıyla gerçekleşecektir.

Özgür Gündem Boyun Eğmeyecek

Daha evvel onlarca kez basılan, kapatılan, bombalanan, muhabirleri, dağıtımcıları tutuklanan, katledilen Özgür Gündem gazetesi, bir kez daha kapatıldı.

OHAL ilanının ardından devletin ilk icraatları yine devrimcilere, Kürt halkına ve basına yönelik oldu. 16 Ağustos sabah saatlerinde İstanbul 8. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından "Örgüt propagandası" yaptığı iddiasıyla kapatılan Özgür Gündem gazetesi, akşamüzeri de özel harekat polislerince basıldı.

Gündem'in Taksim'deki binasını basan polisler, herhangi bir arama kararı da tebliğ etmeden büroda arama yapmaya başladı, eşyaları talan ederek binayı boşaltmaya çalıştı. 23 kişiyi darp ederek zorla gözaltına alan polisler, gazete çalışanlarının dışında haber yapmaya gelen diğer basını ve dayanışmaya gelenleri de gözaltına aldı.

Polis, baskını canlı yayına alan İMC TV muhabir ve kameramanına da saldırarak gözaltına aldı.

Gözaltına alınanlar:

Özgür Gündem çalışanları; Günay Aksoy, Kemal Bozkurt, Reyhan Hacıoğlu, Önder Elaldı, Ender Öndeş, Sinan Balık, Davut Uçar, Fırat Yeşilçınar, İnan Kızılkaya, Zeki Erden, Elif Aydoğmuş, Bilir Kaya, Ersin Çaksu, Sevdiye Ergürbüz, Amine Demirkıran, Bayram Balcı ve Burcu Özkaya.

DİHA muhabirleri; Özgür Paksoy ve Mesut Kaynar.

İMC TV'den Gülfem Karataş ve Gökhan Çetin.

Destek amaçlı gazete binasına gelen İstanbul Tabip Odası'ndan Yılmaz Bozkurt ile Doğu Yayınevi çalışanı Hüseyin Gündüz de gözaltına alındı.

Gözaltılar sonrası Gündem binası önünde bir basın açıklaması yapıldı.

Özgür Gündem ile dayanışmak için sosyalist ve devrimci basın, siyasi partiler, emek örgütleri, yurtseverler ve devrimciler, sanatçılar Gündem önüne gitmek istediler. Gündem'e giden yolu kapatan polis, hiç kimsenin İHD'den ileri geçmesine izin vermedi.

Yavaş yavaş İHD önünde toplanmaya başlayan kitle, saat 19.30'a gelince pankart açarak "Özgür Basın Susturulamaz" dedi. HDP ve HDK adına açılan pankartın ardında toplanan kitle "Özgür Basın Susturulamaz", "Özgür Gündem Susturulamaz", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganları attı.

HDP İstanbul Eşbaşkanı Doğan Erbaş, HDP Eş Genel Başkan Yardımcısı Saruhan Oruçoğlu, HDK Eş Sözcüsü Gülistan Kılıç Koçyiğit, EHP İstanbul İl Başkanı Özge Aktan ve İstanbul Halkevleri'nden Cihan Uyanık yaptıkları konuşmalarda baskının hukuksuzluğuna vurgu yaparak, özgür basının asla susturulamayacağı, darbe girişimi başarıya ulaşsaydı da bugün bu saldırıların aynen yaşanacağı vurgulandı. Gazetemiz adına konuşan Özlem Oral da "*Özgür basın, devrimci basın bunlara yabancı değil. Hiçbir baskın katliam tutuklama Özgür basını susturamayacak. Kürt halkının devrimcilerin halkın sesi kesilemeyecek. Sesimiz her yerde yükselmeye devam edecek. Özgür Gündem Yalnız Değildir Özgür Basın Susturulamaz*" dedi.

Konuşmaların ardından eylem sona erdi, ancak bekleyiş sürdü.

Basın açıklaması esnasında ve sonrasında ard arda Özgür Gündem eski genel yayın yönetmeni Eren Keskin'in, gazete yazarlarından Filiz Koçali'nin, imtiyaz Sahibi Kemal Sancılı'nın evlerinin basıldığı, arama yapıldığı haberleri geldi. Gündem'in Adana dağıtımcısı Hakan Ergün tutuklanırken, Van dağıtımcısı Yılmaz Kumli'nin evine de baskın yapıldığı öğrenildi.

İHD sokağında Özgür Basın Nöbeti sürerken, gazete binasındaki arama da sona erdi. Belediye ekipleri bir karar olmamasına rağmen binayı mühürledi. Girişe izin vermeyen polis, kitle dağılmazsa saldıracağını anons etmeye başladı.

Gazeteye girmesi için izin verilen Pervin Buldan, Doğan Erbaş ve Şamil Altan yine de binaya sokulmadı. Pervin Buldan, bina önünde basına açıklama yaptı.

Özgür Gündem Gazetesi "Boyun Eğmeyeceğiz" manşeti ile 4 yaprak olarak bayilerde olacağını duyurdu. Gündem emekçilerine destek olmak, özgür basının susturulamayacağını göstermek için bayilerden alalım mutlaka!

Özgür Basın Susturulamaz!

Antep'te Saldırı

Bu defa hedef bir düğündü. İnsanların çoğunlukla "hayatımın en güzel günü" diye tabir ettikleri, tüm sevdikleri ile bir arada olabildikleri, yeni bir yaşama başladıkları bir düğün… Bir canlı bomba tüm mahalleyi kana boyadı, 50 ölü, 100 yaralı…

Yer Antep, Şahinbey. Kürt halkının yoğun yaşadığı yoksul mahallelerden biri ve Siirtli ailelerin düğünü. Antep, IŞİD'in Türkiye'deki kalesi…

Patlamanın ilk şokunun ardından herkes yerde yatan ölü veya yaralı yakınlarına koştu, mahalle ambulans sesleriyle çınladı uzun süre. Durumu kritik olan 22 kişi acil ameliyata alındı, hastaneler kan anonsu yapmaya başladı. Halk yakınlarının, ölen ve yaralananların durumunu öğrenmeye hastane önlerine akın ettiklerinde, bir grup faşist provokasyon yapmaya çalıştı. Irkçı söylemler ve Türk bayrağı ile hastanenin önüne gelenler uzaklaştırıldı.

Katliamın Kürt halkına, Kürtlerin düğününe yönelik olduğu haberleri duyulunca, sosyal medyadan da faşizm akmaya başladı. Faşizm, insanların acısından kendisine pay çıkarmaya, başladı hemen. Ve RTÜK tarafından hemen "yayın yasağı" ilan edildi.

Olayın ayrıntıları öğrenilmeye başlandı bu sırada. Tüm işaretler saldırının IŞİD tarafından yapıldığını gösterirken, patlayıcının düğün alanına araçla getirildiği, etkisini artırmak için içine bilye ve metal parçaları yerleştirildiği, yaralanmaların çoğuna bunların neden olduğu öğrenildi.

Sabah saatlerinde rakamlar netleşmişti. Adli tıpta bulunan cenazelerin sayısı 50'ye ulaştı, 100'ün üzerindeki yaralının 30'unun durumu ağır.

Otopsi işlemi tamamlanan ve kimliği teşhis edilenler Yeşilkent Mezarlığına gönderildi defnedilmek üzere. Kısa bir süre sonra öğrenilen haber, en az saldırının kendisi kadar canyakıcı idi. Canlı bomba 12-14 yaşlarında bir çocuktu...

Antep halkı, saat 13.00'te yapılacak cenaze töreni için herkesi Yeşilkent Mezarlığına davet ediyor.

Antep'te Cenazeler

Antep'in Beybahçe Mahallesinde Kürt bir ailenin düğününde meydana gelen patlamada ölenlerin cenazeleri adli tıpta kimlikleri belirlendikten sonra Yeşilkent mezarlığında toprağa verildi.

21 Ağustos günü yapılan cenazede halk sürekli "Katil Devlet Hesap Verecek", "Katil IŞİD İşbirlikçi AKP", "Şehid Namırın" sloganları attı. Cenazeye katılmak isteyen AKP'li Gaziantep Belediye Başkanı Fatma Şahin ve beraberindekiler tepkiler üzerine uzaklaşmak zorunda kaldılar. Cenazede toplanan kitlenin öfkeli oldukları her hareketlerine yansıyordu. İnsanlar adeta "inceldiği yerden kopsun" der gibiydi.

Bizler Antep Mücadele Birliği Platformu ve Devrimci Öğrenci Birliği olarak cenazeye katıldık ve hem ailelere hem de HDP'lilere başsağlığı dileklerimizi ilettik.

Cenazelerin toprağa verilmesinden sonra mahallede kurulan taziye çadırını ziyaret etmek için mezarlıktan ayrıldık.

KATİLİ "TAZİYE"YE DAVET ETMEK YA DA HDP NEREYE?

Taylan Işık

Antep katliamı, faşist devletin dinci tosuncuklarına yaptırdığı sayısız katliamlardan bir tanesidir. Fail bellidir. Fail "Kobane düştü düşecek" diyecek kadar IŞİD'le içli-dışlı olandır; bu katil sürüsüne iki bin tır silah göndermekle övünendir, Türkiye'yi ama özelliklede Antep ve Hatay'ı bu sürünün ini haline getirendir.

Bu nedenle "fail"in kimliği üzerinde fikir yürütmenin, "katil kim" diye tartışmanın anlamı yok. Kürt halkı, cenaze törenine gelen AKP'lileri "Katil Erdoğan" sloganıyla karşılayarak bu konuda son derece net bir bilince sahip olduğunu gösterdi. Emekçi sınıflar ve ezilen halkların geri kalan bölümü içinde aynı netlikten çekinmeden sözedebiliriz.

Halk katliamı protesto eylemlerinde dünyanın her tarafında "katil Erdoğan", "katil devlet" sloganlarını haykırdı. Bu kadarı bile "fail"in kim olduğunu tartışmanın ne kadar anlamsız olduğunu göstermeye yeter.

Demek ki, Kürt halkı, emekçi sınıflar, ezilen halklar açısından sorun bu değil. Sorun, bu faşist katliamcı devlete ve düzene karşı nasıl mücadele edileceğidir. Emekçiler, katliama uğrayanlar devrimci demokratik güçlerden bunu duymak istiyorlar.

Katliamın ertesi günü gazetelere, dört haber düştü. Birincisinin başlığı her şeyi anlatmaya yetiyor ve şöyle: "Antep'te cenaze töreni 'katil Erdoğan' sloganıyla başladı". İkincisinin başlığı benzer içerikteydi: "KCK: Antep katliamının sorumlusu AKP'dir". Üçüncüsü, kitlenin kin ve öfkesini de anlatması bakımından en anlamlısıydı: "Gaziantep Belediye Başkanı Şahin ve AKP heyetini cenaze evinden kovdular."

Dördüncüsü ise, HDP Eşbakanı Demirtaş'a aitti ve şöyle: "Demirtaş'tan siyasi partilere çağrı: Gelin taziyede bir arada olalım" Yanlış anlaşılma olmasın diye Demirtaş, kimleri kastettiğini de söylüyor: "Buradan bütün siyasi liderlere çağrı yapıyoruz. Gelin bütün taziyelerimizi birleştirelim, taziyelerimizde yan yana duralım. Senin benim cenazem yok, bizim cenazemiz var. Buradan Gaziantep'teki bütün milletvekili arkadaşlarıma AKP, MHP, CHP'li vekillere çağrıda bulunuyorum."

Fazla söze gerek yok. Demirtaş, Kürt halkının, KCK'nin, -ve esasında faşizme karşı olan herkesin- "katil" diye işaret ettiklerini "taziye"ye çağırıyor. Evlatlarını, eşlerini, yakınlarını kaybeden Kürt halkı dinci faşist AKP'lileri ve diğerlerini cenaze töreninden kovarken HDP'nin onları "taziye"ye çağırmaya hakkı olup olmadığı üzerinde durmayacağız. Bu, sorunun moral/ahlaki yanıdır.

Üzerinde durmak istediğimiz nokta HDP'nin faşizmle, dinci faşist iktidarla uzlaşma politikasında hangi noktalara kadar savrulduğudur. Faşizmle uzlaşma politikasını derinleştirmede HDP'nin ilk adımı bu değildi. Meclis'te faşist partilerle ortak bildiri yayınlamak, faşizmin gövde gösterisi olarak tasarlanan Yenikapı Mitingine ve Erdoğan'ın sarayına çağrılmadığı için hayıflanmak, "Uzlaşma için kapılarımız açık" diye Erdoğan'a ve dinci faşist iktidara açık mesaj göndermek gibi uzlaşma politikasını derinleştiren saymakla bitmez adımlar zaten atılmıştı.

Son çağrı, uzlaşmada sınır tanınmadığının bir işareti oldu sadece. Oysa uzlaşma politikasıyla faşizmden kurtuluş olamayacağını anlamaları için tarih bilmeye, devrimci teori okumaya gerek yok. Son haftalarda yedikleri tekmeler bile bu gerçeği anlamak için yetmeliydi. Yetmemiş.

Faşizm, uzlaşma politikalarıyla, kuzu postuna bürünmekle ne yıkılır ne de ondan kurtulmak mümkün olur. Faşizmden kurtulmanın tek yolu onu yıkmak, yerine devrimci bir halk iktidarı kurmaktır. Türkiye'nin demokratikleşmesinin, demokrasinin kurulmasının tek yolu budur. Türkiye'de devlet tepeden tırnağa faşistleştirilmiştir. Hem bu nedenle, hem de esas olarak faşizm tekelci sermayenin kanlı diktatörlüğü olduğu için devlet ve tekelci sermayenin egemenliği yıkılmadıkça faşizmden kurtulamayız.

Türkiye'de katliamlar, doğrudan devlet tarafından gerçekleştirilmediği durumlarda, en azından devletin bilgisi, onayı ve desteği ile devletin himayesindeki faşist tosuncuklar tarafından yapılmıştır. Dersim katliamı, Maraş katliamı ve son bir buçuk yıllık katliamlar dizisi bu düşüncemizin somut, elle tutulur kanıtıdır. Türk devleti katliamcı bir devlettir.

Bu nedenle, uzlaşma politikasıyla bu devletin karşısına çıkmak onu katliam politikasında cesaretlendirmektir. Uzlaşma politikasıyla demokrasinin, demokratikleşmenin mümkün olduğunu söylemek emekçi sınıflara yalan söylemektir. Bu katliamcı devletin Kürdistan sorununa "çözüm" getirebileceğini söylemek Kürt halkını oyalamaktır. Katili cenaze evine çağırmak, onun suçunu Kürt halkından, emekçi sınıflardan gizlemektir.

Faşizm, tekelci sermaye sınıfının, yani Koçların, Sabancıların, Eczacıbaşıların kanlı diktatörlüğü olarak bir tek dilden anlar: Devrimci kitlesel şiddet. Tarihten olmasa bile olaylardan öğrenmeyi bilmek gerek. Haziran Halk Ayaklanması, 6-8 Ekim Serhıldanı ve daha bir dizi isyan, çatışma bunu öğretmiş olmalıydı. Bu katliamcı kanlı diktatörlükten kurtulmanın tek yolu, onu bir devrimle yıkıp ezmektir.

HDP nereye? Acılar içindeki Kürt halkı katilleri "katil Erdoğan" sloganlarıyla cenaze evinden kovarken katilleri "taziye"ye çağırarak halkın duygularıyla nasıl bir bağ kurmuş oluyor HDP?

"Asla Boyun Eğmeyeceğiz"

Özgür Gazeteciler Cemiyeti, 17 Ağustos'da Özgür Gündem gazetesi ile dayanışmak için bir basın açıklaması düzenledi.

Önce kapatılan, ardından basılan ve çalışanları darp edilerek gözaltına alınan Özgür Gündem'i yalnız bırakmamak için, saat 17.00'de tüm basına, emek örgütlerine ve duyarlı kamuoyuna çağrı yapılmıştı.

Gündem önünde, baskın saatlerinden itibaren "Özgür Basın Nöbeti" sürüyordu. Yapılan çağrı üzerine de HDP milletvekilleri, gazeteciler ve Barış Annelerinin, Ayışığı Sanat Merkezi ve Mücadele Birliği'nin de aralarında bulunduğu çok sayıda kişi Özgür Gündem'in mühürlü binası önünde toplandı. Kapatılmasının ardından "Boyun Eğmeyeceğiz" manşetiyle 4 yaprak olarak çıkan Özgür Gündem, Atılım gazetesinin özel sayısı olarak bastırılmıştı. Bu sayı, eylemde herkesin elindeydi ve basın açıklamasının ardından İstiklal Caddesi'nde dağıtımının yapılması planlanıyordu.

Gözaltına alınan gazetecilerin serbest bırakılmalarının istendiği eylemde önce Özgür Gündem muhabiri İbrahim Karakaş söz alarak yarından itibaren gazetenin yayınına devam edeceğini söyledi. Özgür Gazeteciler Cemiyeti Eş Başkanı Hakkı Botan "Gurbetelli Ersöz'ün, Musa Anter'in Kürt halkına ve halklara bıraktığı miras ve halkların sesinin her koşulda yayın hayatını sürdürdüğünü, kurulduğu günden bu yana baskı altında çalışmalarını sürdürdüğünü ve ara vermediğini" söyledi.

Avukat Sinan Zincir ise gözaltındaki Özgür Gündem çalışanlarının "*Hakikatlerden hiçbir zaman taviz vermeyeceğiz. Gerçeği yazmak, halklarımıza, Ape Musa'ya, Gurbettli Ersöz'e, basın şehitlerine borcumuzdur. Bizimle dayanışma içinde olan, Özgür Gündem'e sahip çıkan herkese sonsuz teşekkürler. Asla boyun eğmeyeceğiz*" mesajını iletti.

Destek için gelen gazetecilerin ve temsilcilerin dayanışma açıklamalarının ardından İstiklal Caddesi'nde gazetenin dağıtılması için sloganlarla yürünmeye başlandı. Özgür Gündem gazetesinin Taksim-Gümüşsuyu'na açılan sokağı çevik kuvvet tarafından kapatıldığı için Cihangir yönüne doğru "Özgür Basın Susturulamaz", "Özgür Gündem Kapatılamaz", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları ve gazetelerle yürüyen kitlenin önü bu defa da Cihangir yönünden kesildi.

Önce "kapatılmış yasadışı bir yayını dağıttırmayacaklarını" söyleyen emniyet amirleri, gazetenin yasallığını öğrendiğinde bu defa "sloganlarla kitlesel olarak yürüyemezsiniz" dedi. İki tarafı polis barikatıyla kapatılmış dar sokakta kitlenin dağılmasını isteyen emniyet müdürlüğü, sonunda kitlenin Taksim ve Cihangir üzerinden bölünerek sessizce dağılmasına "izin" verdi. Bu esnada çekim yapan gazetecileri de tehdit etmeyi ihmal etmedi.

Cihangir yönüne ilerleyen kitle Turnacıbaşı Caddesine gelince alkışlarla eylemi sonlandırdı. Ancak kitlesel olarak Taksim'in ara sokaklarında kitle yürüdükçe esnafın ve kafelerdeki müşterilerin alkışları, sloganları ile karşılaştı. Sloganlar yükselince polis yeniden kitlenin önünü çevirdi ve İstiklal Caddesine çıkmayı engelledi. Büyükparmakkapı Sokak üzerinden Mis Sokağa geçen kitle, HDP İl Binası önünde bir açıklama yapacağını duyurmuştu. Ama Mis Sokak'a geldiğinde yine slogan ve alkışlarla karşılandı. Taksim yönünden dağılan grupsa İstiklal Caddesi'ne çıkarak Gazetelerle yürüdü ve dağıtım yaptı.

Kitle yürüyüşüne her adımda tahrik etmeye çalışan, tehdit eden çevik kuvvet ekibi ile beraber HDP İl Binası önüne ulaştı. Burada da sloganlar, ıslıklarla karşılanan kitleye kısa bir açıklama yapıldı ve Özgür Gündeme dayanışmanın sürdürüleceği söylendi. Ardından slogan ve alkışlarla sonlandırıldı.

"Ape Musa'nın Kalemi Yere Düşmeyecek"

16 Ağustos günü kapatılan ve ardından düzenlenen baskınla 25 kişinin gözaltına alındığı Özgür Gündem baskınında, 18 Ağustos'ta 22 kişi savcılığa çıkarılarak serbest bırakıldı.

Öğle saatlerinde savcılık ifadeleri alınmaya başlayan gazeteciler ifadelerinde maruz kaldıkları işkenceleri de anlatarak şikayetci oldular. Silah dipçiği ile darp, itilip kakılarak yere düşürülme, merdivenden yuvarlama, merdivenden saçından sürüklenerek indirilme, hakaret, küfür, sürüklenme, yüz ve boyuna darp, kameraların kırılması, ters kelepçe, zincirle darp, taciz, tecavüzle tehdit ise anlatılanlardan sadece bir kısmı.

Savcılık ifadelerinden sonra serbest bırakılan 22 gazeteciyi dışarıda meslektaşları ve dostları karşıladı. "Özgür Basın Susturulamaz" sloganı ve zafer işaretleriyle adliyeden çıkan gazeteciler açıklama yaparak baskıya asla boyun eğmeyeceklerini söyledi. Amacın gazetenin yayınının aksaması olduğunu söyleyen gazeteciler, dışarıdaki meslektaşlarının buna izin vermediğini söyledi.

Özgür Gündem çalışanları, gazetenin ertesi günkü haber toplantısının 11.00'de mühürlü gazete binası önünde yapılacağını ve gözaltındaki arkadaşları için nöbet tutmaya devam edeceklerini duyurarak, dayanışma çağrısı yaptılar.

Özgür Gündem, 19 Ağustos tarihli sayısında da "Direnişe Devam" manşeti ile 8 sayfa olarak yine Atılım Özel Sayısı olarak yayınlandı.

Saat 11.00'e geldiğinde, günlerdir olduğu gibi gene gazeteciler bilgisayarları, not defteri ve fotoğraf makineleriyle Gündem'in önünde dostları ile birlikte haber toplantılarını yaptılar.

"*Sokakta da olsa nezarethanede de olsa haber toplantısına da bu gazeteyi çıkartmaya da devam edeceğiz. Biz dün çıktık bugün de haber toplantımıza katıldık. Ape Musa'nın kalemi yere düşmeyecek*" diyen gazetecilerle dayanışma nöbeti sürüyor.

Özgür Gündem'e Yine Toplatma

İstanbul 8. Sulh Ceza Hakimliği tarafından 16 Ağustos günü verilen kapatma kararının ardından Özgür Gündem manşetli eki ile çıkan Atılım gazetesinin özel sayısına toplatma kararı verildi.

Özgür Gündem 6 Ülkeden Dayanışma İle Çıkacak

Özgür Gündem gazetesi baskının ardından ertesi gün de 4 sayfa olarak dayanışmayla çıkarılmış ve Özgür Gündem binasının kapısına asılmıştı. Bugün 8 sayfa çıkan gazetenin yarınki sayısı ise 6 ülkedeki gazeteciler tarafından dayanışmayla hazırlanacak.

20 Ağustos günü yine mühürlü binanın önünde bir araya gelen muhabirler ve editörler gündemi değerlendirdi, haber önerilerinde bulunarak görev paylaşımını yaptı.

Gazetenin Yayın Danışma Kurulu Üyesi Yazar Aslı Erdoğan'ın tutuklanmasına tepki gösterilen toplantıda gazetenin Genel Yayın Yönetmeni Zana (Bilir) Kaya ve Yazı İşleri Müdürü İnan Kızılkaya'nın hâlâ gözaltında olduğu hatırlatıldı.

Ertesi gün çıkacak olan Özgür Gündem yurtiçi ve yurtdışından gazetecilerin dayanışmasıyla ve 8 sayfa olarak çıkacak. Bir sayfası Rojava'nın Qamişlo kentinde Kürt gazeteciler tarafından, bir sayfası Diyarbakır'da, bir sayfası Federal Kürdistan Bölgesi'nin Süleymaniye kentinde, bir sayfası İran'ın Urmiye kentinde, bir sayfası Rusya'nın başkenti Moskova'da, bir sayfası Avrupa'da, 2 sayfası ise İstanbul'da Özgür Gündem'le dayanışma içinde olan gazeteciler tarafından hazırlanarak çıkacak.

Hazırlanan sayfaların bir araya getirilerek son halinin verilmesi işi ise İstanbul'da tamamlanacak.

İşte bu yüzden Özgür Gündem Susturulamaz!

Gündemin Sahip ve Yazıişleri Müdürüne Tutuklama

16 Ağustos Özgür Gündem baskınında gözaltına alınan Özgür Gündem Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Bilir Kaya ve Yazıişleri Müdürü İnan Kızılkaya, alınmalarının 7. gününde savcılığa çıkarılarak tutuklandılar.

İnan Kızılkaya savunmasında, "*Okuyucu kitlemiz Türkiye'de olup bitenleri bir de PKK ve KCK penceresinden görmek istediği için bu haberleri yapmaktayız. Yapmış olduğumuz haberler bazen Türkiye'deki basın yayın kuruluşlarının dikkatini çekip haberleştirilmektedir*" dedi. Özgür Gündem Genel Yayın Yönetmeni Bilir Kaya da hakkındaki suçlamaları kabul etmedi.

Özgür Gündem gazetesine yapılan polis baskınında darp edilerek gözaltına alınan ve "Örgüt üyesi olmak", "Örgüt propagandası yapmak" ve "Devletin birliğini ve bütünlüğünü bozmak" iddialarıyla tutuklanma talebiyle nöbetçi mahkemeye sevk edildi.

Bilir Kaya ve İnan Kızılkaya çıkarıldıkları mahkemece tutuklanarak cezaevine gönderildi.

"Bir Düğün Morga Döndü"

Antep'ten okurlarımız, patlamanın hemen ardından düğün alanına giden birinin yazdıklarını ulaştırdı bize. Sizlerle paylaşıyoruz:

Patlamanın olduğunu sosyal medyadan duyduğumda patlamanın olduğu mahalleye gitmek için evden çıktım. Evden çıktığım da her yerde kulakları sağır edecek şekilde ambulans sesi vardı. Patlamanın büyüklüğü bu şekilde belli oluyordu.

Patlamanın olduğu mahalleye gelince insanların gelişi güzel bir yerlere kaçtığını gördüm ve sokağa girince katliamın dehşetini gördüm ve bir an dondum ve dünyanın durduğu sandım.

Bu şoku atlattıktan sonra patlamanın Siirt Pervarili bir ailenin kına gecesi olduğunu öğrendim. Düğünde kına yakıldığı sırada canlı bombanın patlaması sonucu birçok kişinin öldüğü ve bir o kadar da insanın yaralandığını gördüm. Bir yandan ambulans sesleri bir yandan da anaların ağıt yakan sesleri geliyordu. İnsanlar yakınlarını bulmak için bir telaş içerisine girdi.

Ne büyük bir acıdır çocuklarınızın parçalanmış vücutlarını toplamak. Çok geçmeden alan polis ve jandarma çemberine alındı. İnsanların hiç biri alana yaklaştırılmadı. Sabahın ilk saatlerine kadar olay yeri incelemeleri devam etti. Bir düğün yeri morga dönmüş durumdaydı, onlarca cenaze aracı sabaha kadar insan parçaları topladılar.

Bombanın patladığı yer Kürt-Alevi ağırlıklı bir mahalle, insanlar katliamın haberlerini duydukça mahalleye akın etmeye başladı. Sabahın ilk saatlerinde katliamın büyüklüğü daha da görünmeye başladı. Olay yerinin, polisler ve jandarmalar tarafında boşaltılması sonucu insanlar mahalleye girdi ve duvarların, kapıların, pencerelerin patlamanın etkisiyle paramparça olduğunu ve halen bir pencerede bir parmak parçasının olduğu görünüyordu.

İnsanlar halen mahalleyi terk etmediler ve nöbet tutuyorlar.

Katliamın Sorumluları Şam'da Bayram Namazı Kılma Hayali İçinde Olanlardır

İzmir Emek Ve Demokrasi Güçleri 21 Ağustos Pazar günü saat 18.00'da Alsancak Sevinç Pastanesi önünde bir araya gelerek Antep Katliamı anması için basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklaması esnasında sık sık "Antep'in Hesabı Sorulacak", "Şehid Namırın", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Cizre'nin Faili Antep'in Katili", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Suruç'tan Antep' Hesap Sormaya" sloganları atıldı.

Okunan basın açıklamasında Antep katliamı anlatılıp birlikte mücadele çağrısı yapılırken, "*Bu katliamın sorumluları Şam'da bayram namazı kılma hayali içinde olanlardır. Bu katliamın sorumluları ülkeyi IŞİD barbarlığının üssü haline getirenlerdir. Bu katliamın sorumluları inanç özgürlüğüne ve laik yaşama tahammülü olmayanlardır. Bu katliamın sorumluları Kürtlerin bu ülkede kendi kimlikleriyle eşit ve onurlu biçimde özgürce yaşamalarını istemeyenlerdir Bu katliamın sorumluları emekçilerin, kadınların, LGBTİ bireylerin, gençlerin, Alevilerin, çevrecilerin, kısacası kendinden farklı olanların varlığına tahammül edemeyenlerdir.*

Bu nedenle bu saldırı barış, demokrasi, eşitlik, özgürlük ve adalet için mücadele edenlere yönelmiştir Barış dilinin, söyleminin ve faaliyetinin yaygınlaşmaması başarıya ulaşmaması için planlanmıştır. Ancak şu çok iyi bilinmelidir ki bu tür saldırıların ima ettiği tehditlere hiçbir şekilde boyun eğmeyeceğiz. Her gün savaş tohumları saçılan bu topraklarda yaşam hakkımızı koruyabilmek IŞİD çeteleri ile ardındaki güçlerin amacına ulaşmasını engellemek için emekten, barıştan, eşitlikten, özgürlükten ve gerçek demokrasiden yana güçler olarak dayanışma ve mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz ve çalışırken ölmediğimiz, savaşta ölmediğimiz, katliamlarda ölmediğimiz, ayrımcılığa, nefret söylemine ve eril şiddete maruz kalmadığımız barışın, kardeşliğin ve eşitliğin tesis edildiği demokratik Türkiye'yi mutlaka kuracağız" denildi.

Basın açıklamasının ardından konuşma yapan HDK Eşsözcüsü Gülistan Kılıç Koçyiğit katliamı kınadığını ve HDP, HDK ve DBP'nin üç günlük yas ilan ettiğini belirtti. Kılıç "*Dört çocuğunu toprağa veren ananın öfkesinden korksunlar"* dedi.

Basın açıklaması alkışlarla sona erdi.

Katliam Yetmedi Cenazelere De Saldırı

Antep katliamında yaşamını yitiren 13 yaşındaki Kumru İlter ile Ahmet Toraman'ın cenazesi aileleri tarafından alındıktan sonra diğer katledilenlerin defnedildiği Yeşilkent Mezarlığı'nda toprağa vermek istendi.

Cenazeler mezarlığın camisinden alınmak istenirken, ellerinde Türk bayraklarıyla gelen faşist bir grup, aileye engel oldu. "Asker cenazesi var" denilerek cenazelerin getirilmesi geciktirildi.

Bunun üzerine HDP Antep Milletvekili Mahmut Toğrul, Valilik ile görüştüğünde asker cenazesinin olmadığını öğrendi. Aile bireyleri ve halk cenazeleri almak isterken, faşistler bu defa da tekbir getirerek halka saldırdı.

Halkın taş ve sopalarla kendini korumasıyla çatışma başladı. Mezarlığa gelen asker ve polislerse sadece "slogan atarsanız müdahale ederiz" demekle yetindi.

Faşistler mezarlığın dışına doğru çekilirken, cenazeler defnedilmeye başlandı.

Katliam Protesto Edildi

Antep'te yaşanan katliam 21 Ağustos akşamı, İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu tarafından Galatasaray Meydanı'nda yapılan bir basın açıklamasıyla protesto edildi.

İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu'nun çağrısıyla birlikte aralarında Mücadele Birliği'nin de bulunduğu pek çok devrimci örgüt, demokratik kitle örgütü ve siyasi partilerin yanı sıra eylemde olan Avcılar Belediyesi Temizlik İşçileri ve Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu bileşenleri de katıldı.

Eylem öncesi Galatasaray Meydanı çevik kuvvet ekipleri ve sivil polislerce abluka altına alınarak tamamen bariyerlerle çevrildi ve kitle arama yapılarak meydana alındı.

Eylemde "Katilleri Tanıyoruz, Katliamlara Teslim Olmayacağız" pankartı açılarak "Katliamlar Bizi Yıldıramaz", "Katilleri Tanıyoruz" Barış Eli Havada Kalmasın" yazılı dövizler taşındı.

Polis ekiplerinin "suç unsuru içerdiği" gerekçesiyle bazı sloganların atılması halinde "müdahalede bulunacağı" uyarısını kitle alkış ve ıslıklarla protesto ederken "Katliamlar Bizi Yıldıramaz", "Katil IŞİD İşbirlikçi AKP" "Hırsız Katil AKP", "Susma Katliama Sessiz Kalma", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Biji Bratiya Gelan" sloganları atıldı.

HDP İstanbul Milletvekili Kerestecioğlu, Antep'te yaşanan katliam için üzgün ve bir o kadar da öfkeli olduklarını belirterek, 10 Ekim Ankara Katliamı'nın dava dosyalarında Antep'te yapılacak bir düğüne yönelik saldırı planı yapıldığına ilişkin bilgilerin bulunuyor olmasına rağmen iktidarın hiçbir önlem almadığını ve böylece adım adım katliamın yollarının döşendiğini belirtti.

Antep halkının IŞİD çetelerinin nerelerde ve ne şekildi örgütlendiğine ilişkin defalarca uyarılarda bulunmuş olmasına rağmen iktidarın hiçbir şey yapmadığını söyleyen Kerestecioğlu, iktidarın Mavi Marmara saldırısını unutarak İsrail ile anlaşma yaptığını, asla görüşülmeyeceği söylenen Rusya ile görüşmelerin yapılmakta olduğunu hatırlatarak "Belki ileride Esad'la da kardeş olunacak" dedi. İktidarlarla anlaşmak yerine Suriye'deki Kürtlerle barış için anlaşma yoluna gidilmesi ve barış için müzakerelerin başlaması gerektiğini söyleyen Kerestecioğlu, katliamlara ve saldırılara karşı birlik olmaktan başka çarenin olmadığını ifade etti.

Emperyalizmin ve iktidarın saldırılarının ve katliamlarının sadece Kürt halkına yönelik olmadığını, kadınlara, çocuklara ve doğaya da yönelik olduğunu söyleyen Kerestecioğlu, tüm halkların hep birlikte mücadele etmesi gerektiğine vurgu yaptı.

İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu adına basın açıklamasını okuyan KESK Dönem Sözcüsü ve Eğitim-Sen İstanbul 4 Nolu Şube Başkanı Mehmet Emin Kırşanlıoğlu da, Diyarbakır, Suruç, Ankara ve İstanbul katliamlarında hedef ne ise Antep'teki son katliamın hedefinin de aynı olduğuna vurgu yaptı. Katliamlara zemin hazırlayanın AKP/Saray iktidarı olduğunu ifade eden Kırşanlıoğlu, "*Saldırıyı gerçekleştiren IŞİD'e AKP iktidarı tarafından her türlü destek verilmiş, Türkiye'de örgütlenmesine, saldırı üssü olarak kullanmasına yardımcı olunmuştur*" dedi.

IŞİD çetesinin Minbiç'te yaşanan savaş sırasında ağır yenilgi aldığına değinen Kırşanlıoğlu IŞİD çetesinin savaşı Türkiye topraklarına taşımak amacında olduğuna işaret ederek, bu katliamların barış çağrıları yapılan günlerde olmasının da bir tesadüf olmadığını belirtti ve "*Katliamın siyasi sorumluluğu tamamen Saray/AKP iktidarına aittir*" dedi.

Eylem yine sloganlarla sonlandırıldı.

AKIL OYUNLARI

Ali Varol Günal

15 Temmuz darbe girişiminden sonra, olayları yorumlamada standart bakış açısının dışına çıkmak adına, yine ortalığı komplo teorileri kaplamaya başladı. Olaylara marksist açıdan bakmayanların her defasında düşecekleri çukurun bu olacağından kimse şüphe duymamalı. Değme Sherlock Holmeslara taş çıkaracak bu teorilerin bini bir para… Darbenin bizzat RTE tarafından, kendi konumunu güçlendirmek için planlandığı ve yapıldığı mı dersiniz, ABD'nin Türkiye'nin Rusya ve Çin eksenine yaklaşmasını engellemek için yaptırdığı mı dersiniz, her şeyin bir "üst akıl" tarafından organize edildiği; ama oyunun bozulduğu mu dersiniz... Türkiye'nin ve tabii AKP'nin de "fabrika ayarlarına" dönmeye başladığı mı dersiniz, aklınıza gelebilecek her ihtimal ciddi ciddi, gerçeklik öyleymiş gibi tartışılıyor. Bu kadar dolaşmış, karmaşıklaşmış düşünce yumaklarının arasından dişe dokunur bir şey bulmak gerçekten güç.

Darbe girişimiyle ilgili olarak, Türkiye ve Kürdistan'ın kendi somutunun özgüllüğü üzerinde duran nerdeyse yok gibi. Devrimin geldiği düzeyin egemenler arasında nasıl bir kargaşalık yarattığını, doruktaki bunalımın nasıl egemenliklerini eski tarzda yürütemeyenleri karşı karşıya getirdiğini ve bunların kendi içinde bir iç savaşa yol açtığını, leninistler dışında kimseden duyamazsınız. Kimi siyasi çevreler, bunun egemenlerin kendi arasındaki çıkar kavgası olduğunu söyleseler bile, kimsenin aklına bunun devrimci durumla olan bağını kurmak gelmiyor. Yine akıllar, "jeopolitik"te, "jeostrateji"de, "global enerji koridoru", "avrasyacılık" vb'de... RTE'nin darbe girişiminden hemen sonra Rusya'yı ziyaret etmesinden ve Rusya'ya "sıcak" mesajlar vermesinden sonra, böyle durumlarda her zaman ilk görünene takılma alışkanlığından kurtulamayanların dillerine pelesenk olmuş "eksen kayması mı?" sorusu yine gündeme gelmeye başladı. Acaba Türkiye, Perinçek'in aklına uyup, yüzünü Avrasyacılığa mı çeviriyordu?! (Size garip gelecek ama Perinçek katıldığı bir tv programında aynıyla bunu iddia etti)… Öyle ya, AB'ye rest çekilmesi, ABD'ye sözümona sert çıkışlar yapılması, Rusya ve İran ile siyasi ve ekonomik ilişkilerin yeniden canlandırılması, Çin ile olan ticaret rezervlerinin daha da artırılması vb vb buna işaret etmiyorsa neye işaret ediyordu? Böylelikle Türkiye, "Büyük Satranç Tahtası" üzerinde rakiplerinin hamlelerini bir bir boşa çıkaracak ve küresel bir güç olacağını tüm dünyaya gösterecekti. Eski ABD Savunma Danışmanı, Zbigniew Brzezinski, "dünyayı yeni yüzyılda sürekli artan kargaşaların beklediğini" söylemiyor muydu? "Avrasya, küresel üstünlük mücadelesinin oynandığı satranç tahtasıdır" demiyor muydu? ABD hegemonyası açısından kilit önemde olduğu söylenen bu bölgede söz sahibi olmak için Türkiye'nin hamle yapmaya ihtiyacı vardı ve işte bu "darbe senaryosu" tam da böyle bir hamle için Türkiye'ye olanak sağlayacaktı!

Akıl oyunlarının ucu bucağı yok! Böyle dönemlerin olmazsa olmazı CIA'nın eski Türkiye direktörü, Graham Fuller'in bizzat darbe girişiminin içinde olduğu iddiaları da ortada dolaşıp duruyor. ABD'nin Türkiye'yi bölmek istediği, dolayısıyla bir Fethullahçı darbeyle sözümona "ulusalcı" AKP hükümetini alaşağı etmeye çalıştığı, yine en çok üzerinde durulan senaryolardan biri... Yani ortada ne sınıf mücadelesi var, ne sınıflar mücadelesinin gelmiş olduğu düzeyin kapitalistler ve emperyalistler ve onların hükümetleri üzerindeki baskısı var. Ne tekelci burjuvazinin ve onun devletlerin aldıkları tüm kararları küresel iç savaşa, 3. Dünya Savaşı'na göre aldıkları var. Ne ortada emperyalist kapitalist sistemin içinde bulunduğu Yeni Evre gerçeği, ne bunun tek tek ülkeler ve uluslar üzerinde yarattığı etkiler var... Varsa yoksa "Medeniyetler Savaşı", tükenmekte olan enerji kaynaklarını elde etmek için verilen savaşım vb var. Sanki her şeyi bunlar belirliyor ve sanki her şey küresel güçlerin planlarına göre gelişiyor.

Oysa 15 Temmuz darbe girişiminde de olduğu gibi, her şey dünyanın içinde bulunduğu sıçramalı gelişim çizgisine uygun olarak gelişiyor. Bugün darbe karşısında "demokrasi" bayraktarlığına soyunanlar, yarın devrim karşısında Nazi kudurganlığına taş çıkartacaklardır. Bugün Rusya-Çin eksenine yaklaşıyormuş gibi görünenler, yarın ABD önünde salya sümük el pençe divan duracak olanlardır. Bugün "sözkonusu vatansa gerisi teferruattır" diyenler yarın kendi içlerinde yeni kavgalara tutuşacaklardır. Bugün "Türkiye bir muz cumhuriyeti değildir ki, ilk kalkan darbe yapsın" diyenler, yarın birbirine yeni darbelerini planlayanlar olacaktır.

Kuşkusuz, dünya da ,Türkiye de önemli bir dönemeçten geçiyor. Türkiye önemli bir iç savaş süreci yaşıyor. Yaşanan ekonomik ve siyasi krizin, devrim durumunun seyrinin nasıl olacağını hep birlikte yaşayarak göreceğiz. Elbette nesnelliği öznel gücümüzle ne kadar etkileyip dönüştüreceğimizi zaman gösterecek. Tarihin devrimci dinamikleri, bütün akıl oyunlarının ötesinde, bütün evdeki hesapları boşa çıkartırcasına ilerlemeye devam ediyor, edecek.

Mesut Barzani'nin Ankara'ya gelecek olması üzerine açıklama yapan Erdoğan: "Kandırılmamak için bütün tedbirleri aldık." Resmi Gaste

Hükümet, bu yıl ilk defa KPSS puanıyla kayyum alımı yapılacağını duyurdu. Resmi Gaste

Bi'Grup Bilimsever Öğrenci: "Bilimsel Eğitimimizi Örmeye Çalışıyoruz"

İzmir'de Bi' Grup Bilimsever Öğrenci Cosmos: A Spacetime Odyssey Belgeselinin üçüncü bölümünün gösterimini gerçekleştirdi. Etkinlik bitiminde Bi' Grup Bilimsever Öğrenci kuruluşu adına Hasret Güneş Bi'Grup Bilimsever Öğrenci kuruluşunun amaçlarını ve hedeflerini anlattı.

Üç sene önce Ege Üniversitesi Biyoloji Bölümü öğrencileri olarak okuldaki bilimsel eğitimin yetersizliğinden kaynaklı alternatif bir eğitim modeli oluşturmaya çalıştıklarını söyleyen Güneş "*Okulumuzda Evrimsel Biyoloji başta olmak üzere birçok bilim dalından bahsedilmemekle birlikte, birçok akademisyenimiz de nazarın bilimsel olduğunu, evrimin bilimsel olmadığını, TÜBİTAK'ın nazarı kanıtladığını söylüyordu. Biz de akademisyenlerin bu baskısına karşı kendi alternatif eğitim programımızı ortaya koyup, evrimsel biyoloji başta olmak üzere birçok konuda gerçek bilimsel bilgilerle çalışmalar yürütmeye başladı*k" dedi.

Geçmişte okul içinde düzenledikleri atölye çalışmalarının çok sancılı geçtiğinden bahseden Güneş, çalışmalarını yapmak için sınıf istediklerinde bu isteklerinin Dekan tarafından küfürle karşılandığını ve çalışmalarını Fen Fakültesinin çimlerinde gerçekleştirdiklerini belirtti.

Homeopati Kongreleri'nin artmasıyla birlikte buna karşı bilimsel eğitim duruşlarını koruyarak bununla ilgili çalışma yürüttüklerini söyleyen Güneş, "*Elimizin uzanabildiği her alanda YÖK'ün dayattığı bilimsel olmayan eğitime karşı kendi alternatif bilimsel eğitimimizi örmeye çalışıyoruz*" dedi.

Toplu belgesel izleme etkinliğinin amacından bahseden Güneş "*Cosmos Belgeselini göstererek bilimsel eğitim konusunda tartışmak, fikir alışverişi yapmak isteyen insanları buraya getirmiş oluyoruz. Bilimin ülkemizde çok fazla değer görmemesi ve prim yapmamasından kaynaklı, bilimle ilgilenme konusunda yalnızlaşan insanların kendisi gibi insanlarla bir araya gelmesini sağlamayı amaçlıyoruz*" dedi.

İlerleyen dönemlerde yapacakları etkinliklerden bahseden Güneş, Cosmos Belgeselinin devam edeceğinin ve Diyalektik Okulu isimli bir projeleri olduğunu belirtti. Diyalektik okulundan bahseden Güneş; Astronomi, Astrofizik ve Evrimsel Biyoloji ile ilgili bir eğitim programı hazırlayacaklarını Diyalektik Okulunun bitmesinin ardından sahte bilime karşı iki günlük bir seminer düzenleyeceklerini söyleyen Güneş "*Bu seminer homeopati, plasebo, astroloji, kupa çekme, hacemat gibi saçmalıkları deşifre etmeye çalışacağımız ve bununla birlikte komplo teorilerinin bilimsel yönlerini inceleyeceğimiz bir seminer olacak. İkinci dönem de bu seminerlere devam edeceğiz*" dedi.

İzmir/DÖB

Bir Trans Kadın Daha Katledildi!

Bir kadın, trans bir kadın… Tıpkı Özgecan gibi yakılarak bedeni ormanlık alana bırakılmış bir kadın… 12 Ağustos'ta Zekeriyaköy'de ormanlık alanda yanmış halde bulunan 23 yaşındaki Hande Kader'in bedeni… 2015 yılı LGBTİ derneklerinin her yıl Taksim'de düzenledikleri "Onur Yürüyüş"ne devletin izin vermediği, biber gazı, tazyikli su ve plastik mermiler ile kalabalığı dağıttığı eylemde, Hande insanların transfobik yaklaşımlarına ve trans cinayetlerine karşı tomanın önünde militan mücadelesi ile ön plana çıkmıştı. Hande'nin arkadaşı Davut Dengiler onu böyle anlatıyor.

En son bir gece müşterisinin otomobiline binerken görülmüştü. Davut Dengiler uzun süre ona canlı ulaşma umuduyla çabaladıktan sonra Hande'yi Yenibosna'da kimliği tespit edilemeyenlerin götürüldüğü morgda buldu.

O günü, "*Tam oradan ayrılmak üzereydim. Orada bulamadım diye de üzerime bir hafiflik gelmişti. Son anda oradaki bir doktor, 'bir de yanmış bir ceset var, ona da bakın' dedi. Baktım. Sonra onu tanıyabilecekleri şeyleri söyledim. Sonra bilgisayara, rapora baktılar. Sırtıma dokundu doktor, başınız sağ olsun dedi, kendimden geçtim*" diye anlatıyor.

Sonra Hande'nin diğer ölümler; trans ölümleri karşısında verdiği tepkileri anlatıyor:

"*Translar öldürüldüğü zaman çıldırıyordu. Çok üzülüyordu. Evden çıktığı anda kelle koltukta. Bazen çok tedirgin oluyordu. Daha önce de bıçaklandı, dövüldü. Sırf Hande'nin değil ki hepsinin başına geliyor*" diyor.

Hande'nin kısacık ömründe LGBTİ'lerin var olduklarını kabul ettirme mücadelesiyle doluydu. Türkiye'de trans cinayetleri kanıksanmış halde. Tıpkı kadın cinayetlerinde oldukları gibi. Kadınlar tacize tecavüze karşı durup öz savunmaya geçtiğinde Nevin Yıldırım gibi müebbet hapis cezası alıyor. Ama bir erkeğin Hande gibi Özgecan gibi Buse gibi kadınları öldürmesi ise "pişmanım", "tahrik oldum" gibi sözler ile hafifletici cezalar alabiliyorlar.

Nasıl ki kadın cinayetleri, tacizler, tecavüzler, cinsel istismarlar bu çürümüş, kokuşmuş ve yozlaşmış sistemin ürünü yani politikse trans cinayetleri de politiktir. Faşizm bu topraklarda kendisinden farklı olan, farklı yaşam tarzlarına sahip olan kesimleri ötekileştiriyor onlara kendi gibi olmadıkları için onlara baskı uyguluyor.

Hande Kader'in öldürülmesi bu topraklarda ne ilktir ne de sondur. Yazımızı yazarken öğreniyoruz ki, İzmir'de toplumun baskısına dayanamayan trans kadın Azize Ömrüm intihar etti. Bu cinayetlere karşı tüm ezilenlerle dayanışmayı ve mücadeleyi yükseltme zamanı!

İŞÇİ SINIFININ EVLADI VE BÜYÜK LİDERİ: ERNST THAELLMAN

Ernst Thaelman 16 Nisan 1886'da küçük esnaflık yapan bir ailede dünyaya geldi. Büyüdüğü dönemin Almanyasında şansölye Bismarck'ın icadı olan Sosyalistler Yasası'nın ağır koşulları egemendi. O tarihlerde büyüyen her sıradan çocuk gibi Ernst de emekçi halk tabakalarının yaşadığı ağır yoksulluk ile kapitalistlerin aşırı zenginliği arasındaki uçurumla çabucak tanıştı. Serbest rekabet evresinin son demlerini yaşayan kapitalizmin emperyalist aşamasına geçiş yaptığı yıllardı.

Devrimci sosyal demokrasiyle ilk teması, kendisi gibi ilköğretimden mezun olan gençleri, mezuniyet şenliklerine çağıran kızıl afişleri görüp buraya katılmasıyla oldu. Kısa bir süre sonra da SPD'ye üye oldu. Parlak bir öğrenciyken okula devam etmesine izin vermeyen ve dükkânlarında çalışmaya zorlayan babasıyla arası giderek açılıyor, hayal kırıklığı büyüyordu. Daha 16 yaşını doldurmadan evinden ayrıldı; sokakta, arkadaşlarının yanında, bir evin bodrum katında kalıyor, geçici işlerde çalışıyordu. Bir çamaşırhanenin nakliyat işçiliğine başladı sonra; eşi Rosa'yı burada tanıdı.

Çocukluk yılları, 1. Dünya savaşı ve 1918 Kasım devriminin öncesi ve sonrasındaki yıllar politik gelişimini belirleyen süreçlerdi…

I. Dünya Savaşı patlak verdiğinde sosyal demokrasinin devrimci hedeflerinden sapması, edindiği sosyalist dünya görüşünü sarsmadı. Sosyal demokrat partilerin birleşmesinden doğan USPD'nin sol kanadında yer aldı ve 1918/19'da Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg'un kurduğu Almanya Komünist Partisi'ne (KPD) katıldı. Sınıf mücadeleleriyle dolu uzun bir sürecin ardından 1925'te bu partinin başkanlığına seçildi. KPD onun önderliğinde Avrupa'nın en güçlü komünist partisi haline geldi. Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi'ne seçildi. Hitler faşizminin yükseldiği dönemde AKP'nin başında Thaelman, faşizme karşı militan bir mücadelenin örgütlenmesi gerektiğini savundu ve Sovyetler Birliği'nin sıkı bir dostu olarak kaldı. Faşizmin zindanlarında 11,5 yıl kalan Thaelman Hamburg Ayaklanması'nda da işçi sınıfının öncüsü komünist partinin başındaydı. Kızı Thaelman babası hakkında;

"*Hamburg'un birçok işçi evi gibi bizim oturduğumuz binanın da tamamı barikatlarda çarpışan işçiler için harekete geçmişti. Yemek pişiriliyor, yaralılara bakılıyordu. Kadınlar ve çocuklar barikatlara eşya taşıyor ve ihtiyaçlarının sağlanmasına yardım ediyordu. Hamburg işçilerine sahip çıkıyordu.*

Sokağa fırladığım bir anda bir kurşun göğsümün tam önünden geçip gitti. Ben ne olduğunu anlamadan bir işçi beni kucakladığı gibi annemin yanına götürdü. Ama annemin benimle ilgilenecek vakti yoktu... Ayaklanma üç gün sürdü. Kanla bastırılan, onlarca işçinin öldüğü ayaklanmanın ardından yüzlerce kadın ve erkek işçi tutuklandı. Babam da kaçaktı.

Annemle katıldığım cenaze törenini hatırlıyorum. Hamburg'un kadın ve erkek işçileri bitmek bilmeyen bir kalabalık halinde mezarlığa akın ediyordu. Kamyonlar dolusu, her yanı silahlı polisler vardı mezarlık önlerinde, atlı polisler, muhbirler dolaşıyor, işçi kortejlerine çeteler saldırıyordu.

Parti yönetimi karar vermişti: Teddy1 yasağa rağmen konuşacak! İşçiler önlemlerini almıştı. Ama mezarlıkta hiçbir yerde göremedim babamı. Birdenbire kalabalığın ortasında büyük bir coşku dalgalanması oldu ve aynı anda babamın sesini duydum. Dakikalar sonra, aynı anilikle onu gözden kaybettik. İşçiler etrafına etten duvar örmüştü..." (Ernst Thaelmann'ın kızı İrma Thaelmann)

Ömrünü işçi sınıfı davasına adayan Ernst Thaelman 18 Ağustos 1944'te tutuklu bulunduğu toplama kampında faşizm tarafından idam edildi.

FELSEFE SÖZLÜĞÜ

Diyalektik Materyalizm

Bilimsel dünya görüşü, iki büyük öğretiden meydana gelmiştir. Tarihsel Materyalizm ve Diyalektik Materyalizm. Her iki öğreti de diyalektik bir bağımlılık içindedir ve birbirini bütünler. Bundan başka ve aynı zamanda tarihsel gelişmeleri içinde düşünsel felsefeyle çağdaş bilimin bütün olumlu verileri de bu öğretilerde bütünlenmiştir. 'Çağdaş fizik doğum sancıları çekmekte ve diyalektik materyalizmi doğurmaktadır. Diyalektik materyalizmi; doğa, toplum ve bilinç olgularını evrensel bir varlık anlayışı içinde bütünler ve bu bütünlüğün aynı çelişme yasasıyla geliştiğini meydana koyar. Bundan ötürüdür ki diyalektikçi ve materyalisttir. Diyalektik 'devinim ve gelişme', Materyalizm, doğanın insan düşüncesinden bağımsız olarak varlığı' anlamındadır.

Tarihsel ve diyalektik materyalist öğreti, ham ve metafizik yapılı diyalektikle ham ve metafizik yapılı materyalizmi aşıp yeni ve bilimsel birer anlam kazanan diyalektikle materyalizmin bağımlılığını ortaya koymakla oluşmuştur. Bu oluşma sonucudur ki bilim felsefeleşmiş ve felsefe bilimselleşmiştir, bilim ve felsefe birbiriyle kaynaşarak tek ve bütün bir bilgi olmuştur. Diyalektik materyalizmle, idealizm olduğu kadar, eski materyalizm de; metafizik olduğu kadar eski diyalektik de aşılmıştır. Diyalektikle materyalizm arasındaki bileşim, evrenin anlaşılmasını olduğu kadar değiştirmesini de zorunlu ve olanaklı kılmıştır. Bu yüzdendir ki diyalektik ve tarihsel materyalizm öğretisi, hem bilimsel-felsefi bir kuram, hem de bilimsel-felsefi bir yöntemdir.

Diyalektik materyalizmin bilimselliği, bilimsel verilere dayanmasından ve ancak bilimsel verilerle biçimlenmesinden ileri gelir. Bilimseldir, çünkü bilimle çelişmez, tersine bilimsel sonuçlarla upuygundur. Bilimseldir, çünkü evrene, fantastik peşin yargılarla değil, evrene özgü gerçek ilişkileri çözümleyerek yaklaşır. Bilimseldir çünkü evrenin bilimle bilinebileceğini savunur, hiçbir boş inanç ve gericilikle bağdaşmaz.

Diyalektiğin Üç Ana Ayağı

1) Gelişmeyi, basit, niceliksel bir gelişme, bir evrim olarak değil de, nicelik ile niteliğin, evrim ile devrimin, gelişmedeki süreklilik ile kesikliliğin bir bütünlüğü olarak kavrayan, nicelik değişimlerinin nitelik değişimlerine dönüşmesi ve arkasından bu nitelik değişiklerinin nicelik değişimlerine yol açması yasası

2) Her hareketin ve gelişmenin itici gücünün, nesnelerin içinde yatan diyalektik çelişkiler olduğunu, yani hareketin kendi kendine hareket olarak kavranması gerektiğini söyleyen karşıtların bütünlüğü ve birbirleriyle savaşımı yasası

3) Gelişmenin, daha yükseğe doğru bir hareket tarzı olduğunu ve eskinin tümüyle ortadan kalkması anlamına gelmeyip, eski aşamalardan geçilirken diyalektik bir olumsuzlamayla bunların olumlu ve gelişmeye elverişli yanlarının korunduğunu ifade eden olumsuzlamanın olumsuzlanması yasası.

Diyalektik gelişme anlayışı, kendi kendine hareketi dikkate almayan, yani değişmenin itici gücünü dış güçlere kaydıran ve gelişmeyi nicelik bakımdan küçülmelerin ve büyümelerin, azalmaların ve çoğalmaların, daha önce aşılmış evrelerin basit bir tekrarı sayan metafizik gelişme anlayışının tam karşıtıdır.

Yapılan son anket çalışmalarına göre Türkiye'de bombalı saldırılarda ölme ihtimali İddaa'da 5 maçı tutturma ihtimalinden daha fazla! Resmi Gaste

İsrail, Türkiye ile yaptığı Anlaşmanın TBMM'de onaylanmasını Gazze'yi bombalayarak kutladı. Resmi Gaste

CHE GİBİ OLMALIYIZ!

Yozlaşma, çürüme, ırkçılık, eğitimde gericileşme… Liste uzatılabilir ama şimdilik yeter. Faşizmin gençliği çürütmek, gericileştirmek için bu topraklarda uyguladığı yöntemlerden bazıları.

Bu topraklarda gericilik uzun zamandan beridir devrim güçlerine karşı vurucu bir sivil-faşist taban oluşturabilmek için kullanılıyor. Gençliğin bulunduğu alanlara bakıldığında üniversitelerde, liselerde, fabrikalarda, atölyelerde dinci-ırkçı faşist güçler genç insanların bilincini bulandırabilmek için gözle görülür bir şekilde çalışıyor.

Üniversitelerde kendini farklı biçimde var eden tarikatlar, milliyetçi-ırkçı gruplar üniversitelerde, liselerde devrimcilerin karşısına bir güç olarak kullanılmak isteniyor. Kendilerini ılımlıymış gibi gösteren bu faşist grupları yeri geldiğinde en militan faşistler olarak görebiliyoruz. Mahallelerde son dönemde yaygınlaşan spor salonları, fitness yerleri dahi, faşistlerin kendilerini örgütleyebileceği alanlar olarak kullanılıyor. Geziyle birlikte ortaya çıkan muazzam politik gençlik kesimlerinin farkına varan burjuvazi, faşist bir kuşak yetiştirmek için elini çabuk tutuyor. Oluşturulmak istenen ise lümpen, politik yaşamdan uzak, kolay yönlendirilebilir bir gençlik ve elbette kindar ve dindar.

Üniversitelerde, liselerde gençliğin önüne demokratik, laik eğitim deyip düzen içi taleplerle öğrenci gençliği çıkmazlara mı yönlendireceğiz ya da akademik özgürlüğün bilimsel, parasız anadilde bir eğitimin politik iktidar mücadelesinden bağımsız olmadığını, faşizmin bu topraklarda var olmaya devam ettikçe eğitimin de, bilim yuvası diye bilinen üniversitelerin de gericileşeceğini ve ticarethanelere dönüşeceğini mi haykıracağız? Bizler ikincisini yani akademik mücadelenin devrim mücadelesinden bağımsız olmadığını bilimsel, anadilde, parasız, insan gelişimini hedefleyen politeknik eğitimin devrimle sağlanabileceğini savunuyoruz.

Bugünlerde televizyonlarda boy gösteren ucuz dizilerden tutalım da insanların beynini alıklaştıran boş televizyon programlarına baktığımızda amaç ve perspektif net. İnsanları ve özellikle gençliği gerçek yaşamdan uzaklaştırmak, yaşamın devrimci yanını görünmez kılmak. Bugün emperyalist-kapitalist sistem gençliği tüketim toplumunun içinde zincirlemek için birçok alandan kuşatıyor. Sosyal medyaya bağımlılık, uyuşturucu, televizyon programları… Karşı-devrim kendi tabanı haline getiremediği gençlik kesimlerini arzuladığı gibi, ilgisiz, apolitik kesim haline getirmeye çalışıyor.

Bir yandan gericileşme yaygınlaştırılırken, karşı-devrimci faşist güruhun devrimci güçlere yönelik saldırıları ise üniversitelerde yoğunlaşıyor. Geçtiğimiz senelerde ODTÜ'de, İTÜ'de, İstanbul Üniversitesi'nde, Marmara'da, Eskişehir'de sivil faşist-ögb-polis işbirliği ile devrimcilere yönelik ciddi saldırılar yaşanmıştı. Bu saldırıların amacı devrimci hareketi üniversitelerde geri çekilmeye itmekti.

Eğitimde gericileşmeyi, çürümeyi, faşizmin saldırılarını düşünürsek önümüze öğrenci gençlik hareketinin açmazlarını tartışmamız ve bunlar için yaratıcı çözümler üretip bunları pratiğe sokmamız elzemdir. Üniversitelerde, liselerde gençliğin önüne demokratik, laik eğitim deyip düzen içi taleplerle öğrenci gençliği çıkmazlara mı yönlendireceğiz ya da akademik özgürlüğün bilimsel, parasız anadilde bir eğitimin politik iktidar mücadelesinden bağımsız olmadığını, faşizmin bu topraklarda var olmaya devam ettikçe eğitimin de, bilim yuvası diye bilinen üniversitelerin de gericileşeceğini ve ticarethanelere dönüşeceğini mi haykıracağız? Bizler ikincisini yani akademik mücadelenin devrim mücadelesinden bağımsız olmadığını bilimsel, anadilde, parasız, insan gelişimini hedefleyen politeknik eğitimin devrimle sağlanabileceğini savunuyoruz.

Öncelikle şunu açıkça ortaya koymamız gerekmektedir. Bu topraklarda

öğrenci gençlik hareketlerinin büyük bir kısmı akademik mücadelenin dışarıyla yani politik iktidar mücadelesiyle bağını kuramıyor. Öğrenci gençliğin önüne koydukları kantin sınırlarını, üniversite duvarlarını aşamayan hedefinde sadece YÖK ve uygulamaları olan bir anlayış var. İşte biz burada Leninist gençlik olarak şunu ortaya koyuyoruz. Gençliğin önünde bu kadar engelin olduğu bu topraklarda ancak doğru bir politik hat yol açıcı olabilir. Üniversitelerin, liselerin hiçbir zaman demokratik olmadığı her zaman, kar amacı güden bir eğitim sisteminin kökü ancak devrimle kazılabilir.

İki ayaklanmanın yaşandığı, devlet terörünün azgınca sürdüğü, üstüne başarısız bir darbe girişiminden sonra birleşmiş bir karşı-devrim gücünün olduğu topraklarda yaşıyoruz. Faşizm bütün güçleriyle devrim güçlerine saldırıyor. Mücadelenin bir ayağı olan üniversitelerde, liselerde yaklaşan dönemde devrimci güçler sivil-faşistlerle, polisle, ögb ile çok karşılaşacak. Mücadelenin tıkandığı yerlerde her zamanki gibi militan anti-faşist mücadele yol açıcı olabilir ve insanların savaşma, mücadele etme azmini güçlendirebilir.

Anti-Faşist Mücadele Nasıl Yükseltilmeli?

Bu konuya değinirken en başta eski alışkanlıklardan yani kamburlardan kurtulmak lazım. Bizim coğrafyamızda üniversitede mücadele stand kurma, afiş asma, basın açıklaması yapma faşistler saldırdığında savunmaya geçmekmiş gibi algılanıyor. Ama devrimci güçler için bu anlayış iç savaşın bu kadar sert geçtiği, karşı devrim güçlerinin bu kadar hazırlıklı ve örgütlü olduğu yerlerde başarıyı değil yenilgiyi getirir. Zaferi kazanabilmek için devrimci kitleler savunma pozisyonunda değil saldırı pozisyonunda olmalıdır. Gün gelir büyük kitleler sokaklardan çekilebilir ama, bu devrimci güçlerin kitleler içinde daha militan bir mücadele örgütlemesi gerekliliğini her zamankinden daha yakıcı hale getirir. Bu durum üniversiteler, liseler için de aynıdır.

Üniversitelerde faşistler polis koruması altında devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere saldırır ve karşısında bir araya gelemeyen hemen dağılan gruplar görürüz. Kendimizi de bu sıkıntının içine katarak bu sorunlar için çözümler üretmeliyiz. Bu sistemin çürütemediği, gericileştiremediği her gence, öğrenciye açık ve net çağrılar yapmamız gerekmektedir. Faşist güçler göründükleri kadar güçlü değiller, aksine yanlarında polis güvenliği olmadan bir şeye kalkışamıyorlar. Birey olarak teksiniz. Ama örgütlü kitlelerle çok daha fazla ses getirebilir, farklar yaratabilirsiniz.

Öğrenci gençlik içinde bugün devrimci siyasal çalışmanın her zamankinden daha fazla yükseltilmesi, devrim, sosyalizm propagandasının daha fazla yükseltilmesi çok önemlidir. Faşistlerin okullarda rahat edememesi, onların hareket alanının daraltılması, bizim de yeni mevziler kazanabilmemiz için militan ve cüretkar olmamız gerekmektedir. Her leninist, her DÖB'lü kendini gençliğin öncüsü saymalı ve bulunduğu alanda devrimci, demokrat, yurtsever güçleri bir araya getirmek için harekete geçmelidir.

Bulunduğumuz bütün lise, üniversite ve mahallelerde çabuk toplanabilen, hızlı karar alabilen komiteler kurulmalı, yaygınlaştırılmalı ve harekete geçilmelidir. Bu komitelerle yetinmeyip faşistlerin saldırmasını beklemeden devrimci güçler onlara soluk aldırmamalıdır. O zaman göreceğiz ki mücadeledeki tıkanıklık aşılabilmiş, çok geniş gençlik kesimleri harekete geçirilebilmiş.

Bugün mücadelede devrimimizin önderleri Denizler, enternasyonal devrimci Che gibi olmalıyız.

"*Öğleyin yeni insan filmi zihnimden geçiyordu, Che gibi olmak, Che gibi olmak, yemin ederim, daha önce 5 kez dinlendiğimiz yerde bir kez bile dinlenmedik. Bu da bazı konularda açıklık olmamasının ilk yorgunlukta sizi nasıl teslim aldığını gösterir. İlk engelde yüz geri edersiniz. Doğru değil, insan her zaman biraz daha fazlasını verebilir. Ancak tepetaklak olur veya ölürse verecek şeyi yoktur, ayaklarının üstündeyken ve düşmemişken, daima daha fazlasını verebilir. Bu bütün eylemlerde, toplumsal hareketin her yerinde böyledir.*" Dağdan Kopan Ateş/ sayfa 103

Bu sistemin çürütemediği, gericileştiremediği her gence, öğrenciye açık ve net çağrılar yapmamız gerekmektedir. Faşist güçler göründükleri kadar güçlü değiller, aksine yanlarında polis güvenliği olmadan bir şeye kalkışamıyorlar. Birey olarak teksiniz. Ama örgütlü kitlelerle çok daha fazla ses getirebilir, farklar yaratabilirsiniz.

Öğrenci gençlik içinde bugün devrimci siyasal çalışmanın her zamankinden daha fazla yükseltilmesi, devrim, sosyalizm propagandasının daha fazla yükseltilmesi çok önemlidir. Faşistlerin okullarda rahat edememesi, onların hareket alanının daraltılması, bizim de yeni mevziler kazanabilmemiz için militan ve cüretkar olmamız gerekmektedir. Her leninist, her DÖB'lü kendini gençliğin öncüsü saymalı ve bulunduğu alanda devrimci, demokrat, yurtsever güçleri bir araya getirmek için harekete geçmelidir.

Genç Emekçilere Yönelik Emek Sömürüsü Artıyor

Genç İşçi Derneği (GİDER), 10 AVM'de çalışan 1000 genç emekçi ile yapılan ankette emeğin sömürüsünü gözler önüne serdi.

-Genç Emekçilerin Dörtte Biri Asgari Ücret Almıyor

Genç emekçilerin yüzde 25,1'i asgari ücretten az aldığı ortaya çıktı. Emekçilerin yüzde 65,1'i ise asgari ücretli. Yani her 100 genç emekçiden yalnızca yüzde 9'u asgari ücretten fazla alıyor.

-Burjuvazinin Esnek Çalışma Saldırısı En Çok Gençleri Vuruyor

Anket sonuçlarına göre, genç emekçilerin en büyük sorunu esnek çalışma. Ankete katılanların yüzde 38'i en çok esnek çalışmadan rahatsızlar. Emekçilerin yüzde 20'si ise yemek ve ihtiyaç molasına çıkamama sorunundan şikayetçi.

-Maaşlar Ödenmiyor

Genç emekçilerin en çok yaşadığı sıkıntılardan biri de maaşlarının geç yatması veya hiç ödenmemesi. Emekçilerin yüzde 16'sı maaşlarının geç yatırıldığını ve bu yüzden geçim sıkıntısı yaşadıklarını söylüyor. Emekçilerin yüzde 10'u ise maaşlarının kesintili yatırıldığını belirtiyor.

-Baskı, Taciz ve Mobing

Genç emekçiler diğer çalışan emekçilerle uyum problemi yaşadıklarını ve mobinge maruz kaldıklarını söylüyor. Emekçilerin yüzde 4'ü mobinge maruz kalıyor. Uyum problemi yaşayan emekçilerin oranı ise yüzde 8.

-Çoğunun Bankalara Borcu Var

Genç emekçilerin yüzde 2'sinin sigortası ödenmiyor. Bu emekçilerin yüzde 63,2'si kredi kartı borcu var.

-Genç Emekçilerin Yarısı Bir Yılı Doldurmamış

Ankete katılan gençler; hizmet sektöründe satış danışmanlığı, kasiyerlik, garsonluk gibi işlerde çalışıyor. Emekçilerin yarısından fazlası (yüzde 50,9) lise, yaklaşık dörtte biri de (yüzde 24,5) üniversite mezunu. Emekçilerin yüzde 50,9'u ise işe girdiği henüz 1 yıl olmamış.

Genç Emekçiler Birliği olarak genç emekçilere çağrımız kapitalist sömürü düzenine karşı gençliğin dinamizmini ve öfkesini açığa çıkartarak bu öfkeyi patronların yağma düzenine karşı örgütlü bir güç ile kullanmaları.

Gençlik, özellikle işçi gençlik devrimle özgürleşecek, sanatını devrim yaparak icra edecektir. Gençler emekçiler; dönem devrim için örgütlenip, emeğimizin iktidarını kurma, gençliğin üretkenliğini açığa çıkarma, sanatımızı devrimle icra etme vaktidir. Bilinçlenelim, örgütlenelim, savaşalım!

İstanbul'dan
GEB'li Bir Emekçi

Genç İşçiler Mücadelenin Zaferi İçin Komiteleşmeli

Uzun yıllardır örgütleniyoruz, örgütlenmenin öneminden bahsediyoruz. Genç Emekçiler Birliği 1978 yılından beri bu topraklarda aralıksız faaliyet yürütüyor, genç işçileri iktidar perspektifi ile yan yana getiriyor.

Peki örgütlenmek tek başına bizi demokratik halk iktidarını kurma yolunda ne kadar ilerletir? Bu sorunun cevabını komite-konseylerde örgütlenmek ve mücadeleyi mahallelere, fabrikalara yaymakta görüyoruz.

Peki nedir bu komite-konseyler? Ne işe yarar? Düzenli örgütlü faaliyet içerisinde ancak burjuvaziyi alaşağı edebiliriz. Bunun yöntemlerinden biridir komiteli faaliyet. Komiteli faaliyet bizi komünist düzende günlük yaşamın disiplinine hazırlayan canlı, organik bir bağdır. Komiteler sayesinde sistematik çalışmayı, eleştiri-özeleştiri mekanizmasını işletmeyi, önüne gelecek hakkında planlamalar yapmayı, gündeme dair politik tahlil yapmayı öğreniriz. Komiteli faaliyet bir genç işçiye farklı konularda ilerleme kat etmesini sağlarken, sorumluluk alma bilincini de kazandırır. Komiteler kurmak, bu komiteleri işletmek ve amaca varmak için kalıpçı düşüncelerden arınıp, esnek, örgütçü ve disiplinli olmak zorundayız.

Her zaman inisiyatif alıp dönemin özelliklerine göre iş yapmak örgütlenmek için önemli olduğu gibi, bizi her şartta faaliyetten geri düşürmeyecek konuma getirip açmazlardan çıkartacak, önümüze yeni yollar çizebilecek bir yetenek kazandırır. Bir komünistin kazanması gereken yegâne özelliklerden biridir bu. Örgütçü olmak komiteler kurmak, bu komiteleri konseyleştirip geniş ağlar yakalamak ve bu kitleyi devrimcileştirmektir.

Bu yüzden komitelerde-konseylerde örgütlenip mücadele etmek dönemimizin en önemli sorunu ve görevi olarak önümüzde duruyor.

GEB'li Bir İşçi

Avcılar Belediyesi İşçileri Güncesi

1 Ağustos

İşten atıldıkları için Avcılar Belediyesi temizlik işçilerinin başlattıkları mücadele 90'lı günlerine girdi. Avcılar Belediye Başkanı ve belediye yöneticilerinin işçilere ve sendikaya karşı, her türlü karalama, tehdit ve hedef gösterme süreci devam ediyor. Bildiri dağıtmaktan, zorla birlikte resim çektirip pankart asmaya, sağa sola döviz yapıştırmaktan, imzasız bildiriler dağıttırmaya, sahte sosyal medya hesaplardan tehditlere hakaretlere varıncaya kadar her yol denendi. OHAL'i bir fırsat bilen belediye, OHAL'in ilk günü zabıta ablukasına aldırdığı direniş alanına çadır kurulmasını engelledi. Fakat işe yaramadı. İşçiler tüm baskılara rağmen kararlılıkla mücadeleyi sürdürüyor.

İşçilere maddi destek vermek isteyen emek dostlarına birer hatıra olması için kalemler bastırıldı. Maddi destek de bulunabilecek emek dostları da için de bir banka hesap numarası açıldı. (Hesap: Vakıflar Bankası Avcılar Şubesi / TR170001500158007304898334 İrtibat: +90 533 737 36 39/ +90 533 496 36 55)

3 Ağustos

Avcılar Belediyesi'nde Park ve Bahçe işçileri sabah iş bırakma eylemi yaptılar. Öğle saatlerinde de ücretlerinin akşama ödeneceği sözü verilen işçiler işbaşı yaptılar.

Avcılar Belediyesi'nde kadrolu çalışan işçilerin de sorunları sık sık gündeme geliyor. Temizlik işlerinde çalışan işçilerin büyük çoğunluğunun Belediye İş Sendikası'nda örgütlenmesini sağlayan sorunların hiçbiri çözüme kavuşmadığı gibi, işçiler halen ücretlerinin düzenli ödenmemesi nedeniyle ciddi sıkıntılar yaşıyorlar. Ve zaman zaman iş bırakma eylemi ve grev işçilerin gündeminde yer alıyor.

Gün içinde "Yalanlar ve Gerçekler" başlıklı bildirilerin dağıtımı işçiler ve platform bileşenleri tarafından yapıldı. İşçilerden bir grup ise LGS Sky Chef'de greve çıkan işçileri ziyaret etti.

9 Ağustos

Avcılar Belediyesi Temizlik işçilerinin direnişi 98. gününde üç işçi daha işten atıldı. İşten atılma gerekçesi 'emre itaatsizlik ve işi savsaklamak". Bugüne kadar işini savsakladığına dair herhangi bir şikayet almayan, hakkında tutanak bulunmayan işçiler birden bire işi savsaklayıvermiş! Asıl gerekçe ise işçilerin yol üzerindeki bir ağaçtan incir koparıp yemeleri... Kare kare fotoğraflandı, tutanaklar tutuldu, sorgulamalar yapıldı, savunmalar alındı, tehditlerde bulunuldu ve sonuç: İşçiler şu an direniş çadırında....

10 Ağustos

Ve Avcılar'da 100. Gün... İşçiler kararlılıkla mücadeleyi sürdürürken her gün direnişe ilişkin küçük paylaşımlarda bulunuyorlar. Bugün direnişte 100. gün olması nedeniyle dayanışma ziyaretlerine gelenler daha fazla.

İşçiler akşam Avcılar Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından her ayın 10'unda Marmar Caddesi Havuz başında yapılan 10 Ekim Ankara Katliamı Anmasına katıldılar. Anma sırasında işçiler de 10 Ekim Ankara Katliamında yaşamını yitiren emekçilerin resimlerini ve katliamı protesto eden dövizleri taşıdılar. Katliamda yitirdikleri sınıf kardeşleri için katliamı kınayan sloganlarını haykırdılar. Polisin "Suç unsuru içerdiği için" bazı sloganları atmalarını yasaklaması ve müdahale edeceği tehdidine ise aldırmadılar.

Basın açıklaması yapılarak Ankara katliamında yaşamlarını yitirenlerin katillerinin cezalandırılması ve onların düşlerinin gerçekleştirilmesi için mücadelenin sürdürüleceği ifade edildi.

13 Ağustos

Tek Gıda İş Sendikası yönetici ve üyeleri Avcılar işçilerini ziyaret etti ve yanlarında getirdikleri gıda paketlerini işçilere teslim etti. "Yalanlar Ve Gerçekler" adlı bildirinin dağıtımı bu defa da Parseller Mahallesi'nde yapıldı.

14 Ağustos

Avcılar Belediyesi Temizlik İşçileri, katliamlar, darbe girişimi, OHAL gibi arka arkaya gündeme gelen olaylar nedeniyle uzun süredir direniş çadırında müzik çalmıyor, sloganlarını çok sık atmıyorlardı. Bir mücadele ne kadar sessiz devam edebilir ki? Günler sonra ilk defa halay parçaları çaldılar çadırda.

Güne halayla başlasalar da direnişteki temizlik işçileri, katledilen sınıf kardeşlerini unutmadılar. 13 Mayıs 2013'te Soma'da maden ocağındaki iş cinayetinde yaşamını yitiren işçilerin ailelerinin de katıldığı Sosyal Hakları Derneği tarafından Galatasaray Meydanı'nda yapılan basın açıklamasına katılarak, maden işçilerinin katillerinin yargılanması ve cezalandırılması talebini haykırdılar.

16 Ağustos

İşçiler "Avcılar Belediye İşçileri Direniyor" adıyla sosyal medyada açtıkları sayfada paylaşımlarda bulunuyorlar.

Bugün bir işçinin yüreğinden dökülenler de düştü sayfaya... Kadın işçilerden birinin çocuğunu direniş çadırında bir sandalye üzerinde uyutmak zorunda kalışına çok içerlemiş. Handan Toprak Benli'ye sesleniyor: "Siz bir annesiniz, burada sizin evlatlarınız olsaydı ne düşünürdünüz? Makam ve mevki anacıl ruhunuzu kör mü etti? Seçim öncesi vaatleriniz birer yalandan ibaret miydi? Sadece adalet istiyoruz!"

İşçinin bir yerde Avcılar Belediye Başkanı'nın sosyal demokrat oldukları iddiasına karşılık "Sosyal Domates Grubu" demesi ise işçilerin ve dayanışmaya gelenlerin hoşuna giden bir espiri konusu oldu.

17 Ağustos

Belediyenin halka daha iyi hizmet vermek için dilek, şikayet, istek ve önerilerin iletilebileceği Halk Masası uygulaması başlattığını duyurması üzerine Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu bileşenleri, Halk Masasına işçilerin işten atılmasına ilişkin soruları ve işçilerin işe iadesi talebini içeren dilekçeler vermek üzere öğle saatlerine direniş çadırında buluştular.

Halk Masasına başvuru yapılacağını öğrenen belediye yönetimi otobüs dolusu çevik kuvvet getirtmişti. Biraz aşağıda ise TOMA beklemekteydi. Dilekçelerin verilme zamanı geldiğinde çevik kuvvet ekipleri kalkanlarıyla kapıya dizildi. Dilekçelerin özel güvenlik görevlileri refakatinde ve ikişer kişi halinde sırayla verilebileceği aksi takdirde başvuruların alınmayacağı söylendi. Bileşenler ikişer kişi girerek dilekçelerini verdiler.

18 Ağustos

Belediye Halk Masasına dilekçe vermek isteyenleri ikinci günü daha bir özen ve ihtimamla karşıladı. Çevik kuvvet sayısı daha arttırılmış, TOMA ise belediye önüne kadar getirilmişti. Avcılar Belediyesi Halk Masası'nı açtı açmasına da bu halkın dilek, şikayet, öneri ve istekleri olabileceğini ve bunları kendisine iletebileceğini düşünmedi galiba. Görünen o ki, Avcılar Belediyesi yöneticilerinin korkulu bir rüyası var: Halk!

21 Ağustos

İşçiler pek çok zorluğa rağmen 4. ayına girmek üzere olan bir mücadeleyi yürütüyorlar. Ve Esenyurt ve Kıraç Bölgelerinde geri dönüşüm işi yapan bir firmada çalışma teklifi yine gündeme geliyor. Fakat bu kez daha cazip görünsün diye çalışma koşulları ve ücretler biraz daha süslenerek sunuluyor. İşçilerin yanıtı ise "Biz insanca koşullarda çalışma ortamını oluşturabilmek için sendikalı olduk. Bir başka iş bulma talebimiz yok. Biz sendikal haklarımıza saygı duyularak kendi işlerimizde çalışmak istiyoruz. Amaç bizim mağduriyetimizi gidermek değil sendikal örgütlülüğü bitirmek ve bizi Avcılar dışına sürgün etmektir" oldu.

Belediye yönetiminin repliklerde ufak değişiklikler yaparak oynadığı oyun sürerken CHP'nin de gerçek yüzü çeşitli şekillerde ortaya çıkıyor.

CHP Genel Merkezi birkaç hafta önce sosyal medya hesabından yaptığı paylaşımda, üyelerinin şikayet, istek ve önerilerini parti ilçe merkezlerine yapmaları gerektiğini, sosyal medya veya basın aracılığıyla eleştiri ve şikayetleri yapanlar hakkında kanuni işlem başlatacağını duyurmuştu.

Avcılar Belediyesi Temizlik İşçilerine destek verenler gerek belediye, gerekse CHP'nin titiz dikkatinden kaçmıyor. Belediye çalışanıysa tehdit, baskı hatta işten atma... CHP üyesiyse disiplin kuruluna sevk edilip savunması isteniyor. İşçilerin mücadelesinde başından beri yanlarında olan bir CHP üyesinin başına gelen ise "Partiden ihraç istemiyle disiplin kuruluna sevk"...

Gerek parti olarak CHP gerekse Avcılar Belediyesi işçilere karşı sınıf tavrını her fırsatta ortaya koyuyor. İşçiler ise "Biz işimize dönmeden bu çadır buradan kalkmaz" diyor.

21 Ağustos

Avcılar Belediyesi Temizlik İşçileri, Antalya Büyükşehir Belediyesi'nde park bahçe işlerinde çalışan 570 işçinin işten atıldığını öğrendiklerinde, sayfalarından paylaşım yaparak sınıf kardeşlerini selamladılar. İşten atılan işçilerin derhal geri alınması talep ederek, tüm işçilere birlik olup mücadele etme çağrısında bulundular.

Sağlıklı Yemek İsteyen İşçilere Saldırı

İstanbul Göztepe'de bulunan Emaar şantiyesindeki taşeron firmalardan Evin Tesisat'ın kötü ve sağlıksız yemeklerini, yemekhanenin hijyenik olmamasını protesto etmek için 12 Ağustos günü öğle yemeği sırasında boykot çağrısı yapan İnşaat-İş Sendikası üyesi işçilere silah, sopa ve bıçaklarla saldırı düzenlendi. Saldırıda yaralanan üç işçi Göztepe Eğitim Araştırma Hastanesine kaldırıldı.

Saldırının ardından açıklama yapan İnşaat İşçileri Sendikası, "*Her kim, inşaat işçilerinin çalıştıkları şantiyelerde karşılaştıkları zorlukları ve hak gasplarının hangi boyutlarda olduğunu görmek istiyorsa, Emaar Square Şantiyesi'nde son iki haftadır yaşananlara bakması yeterli olacaktır. 2 Ağustos'ta şaft boşluğundan düşerek yaşamını yitiren Mehmet Karaduman arkadaşımızdan sonra aynı hafta içerisinde iki arkadaşımız daha yeterli düzeyde alınmayan güvenlik tedbirleri yüzünden çalıştıkları iskeleden düşerek yaralandı, sakatlandı. Stajyer olarak çalışan Alper Baş arkadaşımız, yine Mehmet Karaduman arkadaşımız gibi şaft boşluğundan düşerek çakıldığı yerdeki demirlerin karnına saplanması yüzünden ağır yaralandı. Ve iyileşene kadar bir süre daha Göztepe Eğitim Araştırma Hastanesi'nde kalmak zorunda. İş ve işçi güvenliği kapsamında sendikamızla birlikte çalışma faaliyeti yürüten üyemiz Doğan Can Çelik arkadaşımız, formeni tarafından önce tartaklandı sonra ağır küfürler eşliğinde işten kovulmaya çalışıldı. Bu kez de yemekhane koşullarının düzeltilmesi amacıyla faaliyet yürüten sendika üyesi arkadaşlarımız, taşeron firma Evin Tesisat formenleri tarafından silahlı, sopalı, bıçaklı saldırıya uğrayarak hastanelik edilene kadar feci şekilde dövüldü*" dedi.

Firmanın işten atma tehditleriyle bazı işçileri de saldırıya ortak etmeye çalıştığını belirten İnşaat İşçileri Sendikası, saldırıda yaralanan 3 işçinin tedavisinin sürdüğünü söyledi.

Varlık Fonu Protesto Edildi

Meclisten çıkarılmak istenen Varlık Fonu Yasası'na karşı 20 Ağustos günü Dev Sağlık İş Sendikası üyesi sağlık işçileri, Başbakanlık Ofisi önünde pankart açarak eylem yaptı.

İşçilere karşı Başbakanlık Ofisi önünde barikat kuran polis, işçilerin ısrarı karşısında yolu açmak zorunda kaldı ve basın açıklaması yapıldı. Barikat önünde oturan, ajitasyon konuşmaları yapan işçiler, polise barikatı açtırdı.

Basın açıklamasını Devrimci Sağlık-İş Genel Sekreteri Gürsel Kaya okudu, Varlık Fonu ile sermayeye ölçüsüz, denetimsiz, esnek ve cömert bir teşvik sistemi getirildiğini söyledi.

Bu yasa ile kamuya ait malların yatırımcı şirketlere 49 yıllığına devredilebileceğini ifade eden Gürsel Kaya, "*Talep edilmesi halinde bedelsiz devir de yapılacak. Hükümetin belirlediği yatırımlarda 10 yıla kadar sigorta prim teşviki sağlanacak. Halen var olan sigorta prim teşvikleri düşünülürse işverenler neredeyse sigorta primi ödemez hale gelecek. Hükümet istediği yatırımların enerji harcamalarının yüzde ellisini on yıl süreyle karşılayacak ve kalifiye çalışan için asgari ücretin 20 katına kadar ücret desteği söz konusu olacak*" dedi.

Gürsel Kaya, "*İşsizlik Fonu'nun 2015 geliri 18,2 milyar lira iken, gideri 6,5 milyar lira olarak gerçekleşti. Ancak bunun sadece 2,1 milyar lirası işsizlik sigortası olarak işsizlere ödendi. Haziran 2016 itibari ile işçilerin eğitimi ve işsizlik sigortası ödemesi yapılması gereken ancak işçi için harcanmayan 97,5 milyarlık bir kaynak Varlık Fonu ile sermayeye yatırım teşvikinde kullanılacaktır. Zorunlu Bireysel Emeklilik sistemiyle de emeklilik hakkımızı piyasaya açan hükümet bu yasa ile cebimizde kalan son üç kuruşu da sermayeye peşkeş çekmek için can atmaktadır*" diyerek basın açıklamasını "*Emeğimizi sermayeye fonlayan yasalara hayır*" diye sonlandırdı.

Hacıbektaş Veli Törenlerinde İşçilere Gözaltı

Her yıl Nevşehir'de düzenlenen ve bu yıl 18 Ağustos'ta 27'ncisi düzenlenen Uluslararası Hacıbektaş Veli Anma Töreni'nde, 14 Mayıs'ta Bakırköy Belediyesi'nden işten atılan ve eylemde olan iki kadın işçi, yaklaşık 30 bin kişinin katıldığı Hacı Bektaş Veli Anma Töreni'nde pankart açtı. Kadın işçiler pankartlarına el konularak gözaltına alındı.

Gözaltına alınırken tepkisini ortaya koyan Fethiye Kızmaz, pankartlarını işsizlik parasıyla yaptırdıklarını, uğradıkları haksızlık karşısında çözüm yolu aradıklarını söyledi ve şunları ekledi: "*Yaklaşık 50 kişilik sivil polis bizleri gözaltına alarak gösterdikleri alandan program bitene kadar ayrılmamamızı istedi. Kimliklerimizin resmini çekerek Whatsapp üzerinden GBT'miz yapıldı*" dedi.

Yaklaşık 3 saat süren program boyunca gözaltında tutulduklarını söyleyen DİSK logolu şapkalar giymiş kadın işçiler, 70 günü aşkın süredir Özgürlük Meydanı'nda eylemdeler.

Arabistan'da İnşaat İşçileri Yine Rehin

Son sayılarımızda yer vermiştik, Suudi Arabistan'da çalışan ancak ücretleri ödenmeyen, pasaportları verilmeyen rehin durumdaki inşaat işçileri haberlerine… Bugün görüyoruz ki, yaşanan bu sorunlar sadece Türkiyeli işçilerin değil, Suudi Arabistan'a gelen pek çok göçmen işçinin sorunu.

Oger inşaat firmasının aylardır maaşlarını ödemediği çoğu Hindistanlı işçi de zor durumda. Ocak ayından beri hiçbir ücret alamadıklarını söyleyen işçiler, sağlık sigortaları olmadığı için hastaneye bile gidemediklerini anlatıyor.

Riyad yönetimi ise işçilerden ülkelerine dönmek isteyenlere geri dönüş biletinin ücretsiz verileceğini ve çıkış izni garantisinin sağlanacağını söylüyor. Ancak işçiler maaşlarını almadan bu riske girmek istemiyor.

Ülkelerinde ailelerinin masraflarını, elektrik ve yiyecek ihtiyaçlarını bile karşılayamadıklarını söyleyen Hindistanlı ve Pakistanlı işçiler, evlerine eli boş dönmek istemiyor.

Çalışanlarına 800 milyon dolar civarında borcu olan firmanın iflas etmesi halinde borcu kimin ödeyeceği de bilinmiyor.

Tedi İşçileri Eylemi Sürdürüyor

12 Ağustos: Hak Arama Eylemine OHAL Yasağı İşçiye Kurşun!

Tedi Discount Tekstil Mağazacılık'a ait Tuzla ve Topkapı depolarında çalışan işçiler DİSK Limter İş Sendikası'na üye olmalarının ardından işten atılıp direnişe başlamalarının 10. gününde, çadırlarına gitmek isterken işyeri girişinde çevik kuvvet barikatıyla karşılaştı.

Valilik tarafından OHAL nedeniyle eylemlerinin yasaklandığını öğrenen Tedi işçileri, polis barikatı önünde oturma eylemine geçti. Polis barikatı önünde yaptıkları basın açıklamasında işçiler, işyeri önüne geçmeleri yasak olduğu için eylemi polis barikatı önünde sürdüreceklerini söyledi.

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı, OHAL ilanının işçilerin, emekçilerin hak alma mücadelesini durdurmak amacıyla yapıldığını, OHAL'e karşı çıkmak için Tedi işçileriyle dayanışma içinde olunması çağrısı yaptı.

Eylem sürdürülürken, çalışmakta olan sendika üyesi bir arkadaşlarının tehditlere maruz kaldığını öğrenen işçiler arkadaşlarıyla irtibat kurmak için içeri girmek istediler fakat polis ve özel güvenlik görevlileri izin vermedi. Buna karşılık işçiler şirkete ait bir kamyonun işyerine geçişini engellediler. Bunun üzerine polis işçilere saldırdı tazyikli su sıkarak havaya üç el ateş açtı.

Yaşanan saldırı sırasında işçilerden Alişan Becerikli gözaltına alındı, işyeri temsilcisi Ertan Tekin ise yaralanarak hastaneye kaldırıldı, iki işçi de fenalık geçirdi. İşçiler polisin saldırılarına karşılık sloganlarını atmayı sürdürdü.

Tuzla Deri Sanayi'nde çalışan Deriteks üyesi işçiler, Tedi işçilerini yalnız bırakmadı. Sendika yöneticileri ve işçiler onları ziyarete geldi. Deriteks Şube Sekreteri Haydar Canpolat, "*Bundan sonra direnişte her daim yanındayız*" dedi.

15 Ağustos: Deriteks Tedi İşçileriyle Dayanışmayı Sürdürüyor

İşçiler eylemlerine yolun karşısına kurdukları çadırda devam ettiler. Direnişin 13. gününde Deriteks Sendikası ziyaretlerine gelerek işçilerin yemek ihtiyaçlarını da karşıladı.

14. günde ise işçiler sanayi girişinden direniş çadırlarına sloganlarla yürüdüler. Gün içinde Deriteks Sendikası, Prima işçileri Tedi işçilerini ziyaret ettiler

18 Ağustos : Topkapı Tedi'de Çadır Kuruldu

Tedi işçileri, direnişlerini sürdürdükleri Topkapı'daki depo önüne yürüyüş yaptılar. 2. Matbaacılar Sitesi önünde toplanan işçiler "Tedi İşçiye Hesap Verecek", "Direne Direne Kazanacağız", sloganlarıyla Tedi Topkapı deposu önüne yürüdüler. Tedi deposu önünde barikat kuran çevik kuvvet polisi içerideki işçilerin dışarı çıkmasına izin vermedi.

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı burada yaptığı açıklamada, işçilerin Anayasal hakkını kullanarak sendikalarına üye olduğunu, yasaları çiğneyenin Tedi patronu olduğunu söyledi.

Açıklamanın ardından bir heyet Tedi patronu ile görüşmek için binaya girdi, bina önünde işçiler sloganlar atarak bekleyişlerini sürdürdü.

Görüşmenin ardından heyet adına konuşan Kamber Saygılı, işten atılan 32 işçinin işe alınmasını ve Topkapı'da hala çalışan sendika üyelerine yönelik baskıların derhal sonlandırılması taleplerini iletiklerini söyledi.

Tuzla Kaymakamı ile de sorunun çözümüne ilişkin Pazartesi günü görüşme yapacaklarını belirten Saygılı, "Haklı taleplerimiz yerine gelene kadar direnişimiz devam edecektir" dedi.

İşçiler "Tedi işçisi direnişin simgesi", "Direne direne kazanacağız" sloganlarıyla atarak buraya direniş çadırlarını kurdu. Çadıra "Sendikalı olduk işten atıldık işimizi geri istiyoruz" yazılı pankart asılarak halaylar çekildi.

19 Ağustos: DİSK Yöneticileri Tedi İşçileriyle

DİSK Genel Başkanı Kani Beko ve Genel Sekreter Arzu Çerkezoğlu Tedi Tuzla Deposu önündeki işçileri ziyaret etti.

Aydınlı Organize Yan Sanayi'den Tedi Tuzla Depo önüne "Sendikalı Olduk İşten Atıldık İşimizi Geri İstiyoruz" pankartı ile yürüdü işçiler ve "Direne Direne Kazancağız", "Tedi İşçisi Direnişin Simgesi" sloganları attılar. Davul ve zurna eşliğinde yapılan yürüyüş sırasında fabrikalarda çalışan işçilere seslenilerek Limter İş Sendikası'na üye olunması çağrısı yapıldı.

Kanber Saygılı, 17 gündür sürdürdükleri mücadele hakkında bilgiler aktardı ve kendileriyle dayanışmada bulunan emek dostlarına ve kurumlara teşekkür etti.

İşyeri Kadın İşçi Temsilcisi İkbal Karaoğlu, 17 gündür dayanışma ve kararlılıkla direnişlerini sürdürdüklerini aktararak "*Bu mücadeleyi kazanana kadar devam edeceğiz. İşçilerin verdiği destek ve dayanışmayla bu direnişi sonuna kadar götüreceğiz. Sendikamız Limter-İş'in verdiği güçle bu davamızı kazanacağız. Umut ediyoruz ve devam edeceğiz*" dedi.

DİSK Genel Başkanı Kani Beko da her işçinin çalıştığı işyerinde iş cinayetlerine kurban gitmemek için güvenceli bir işte çalışmak ve insan olmaktan kaynaklı temel haklarını yerine getirmek için istediği sendikaya üye olma hakkı olduğunu belirterek Beko, "*Buradaki işçi arkadaşlarımız 17 günden bu yana onurlu direnişlerini sürdürüyorlar*" dedi.

Tedi işçileri ziyaretçileri gittikten eğitim çalışması yaptı. Bugünkü eğitim çalışmasında DİSK Araştırma ve Daire Uzmanı Aziz Çelik Tedi işçileriyle birlikteydi.

ENTERNASYONAL BİR ÜTOPYA DEĞİL ONU YARATMANIN TAM ZAMANI

Baş tarafı 12. sayfada...

Nasıl ki, I. Enternasyonal sınıf mücadelesinin ulaşmış olduğu gelişmenin bir sonucu olarak doğduysa, ardından gelen II. ve III. Enternasyonaller de aynı zorunluluğun somut bir sonucu olarak tarih sahnesindeki yerlerini alırlar. Amacımız burada Enternasyonal'in tarihini anlatmak değil, yalnızca Enternasyonal'in doğuş ve yıkılış koşullarına bir göz atmak, tarihsel olarak doğdukları dönüm noktalarının niteliklerini kavramak ve bugün pratik tarafından yaratılmış olan uluslararası kitlesel hareketin kendini yeni bir Enternasyonal'de nasıl ifade edeceğinin koşullarını koşullarını tartışmak.

Bugün, emperyalist kapitalist sistemin çürüme ve asalaklıkta ulaşmış olduğu yeni evre, ve bu evrenin yarattığı toplumsal yıkım, işçi sınıfını, tüm dünya insanlığını kapitalizme karşı harekete geçiriyor. Dönemin en belirgin eğilimi, kapitalizm karşıtlığında kendini ifade ediyor. On yılı aşkın bir süre kapitalizm, insanlığın geleceğinin yalnızca kendi ellerinde olduğunu, sorunların çözümünün kapitalizm sınırları içinde gerçekleşebileceğini, kapitalizm dışında bir seçeneğin olmadığını ilan etti. Belirli bir dönem etkisini gösteren bu ideolojik saldırı, yaşamın katı gerçekleri karşısında tuzla buz oldu. Sosyalizme pamuk ipliğiyle bağlı olan büyük bir kesimi ardından bataklığa götürdü. Emperyalizmin yeni saldırı dönemini uzlaşmalarla karşılayanlar politik ölümlerini bir kez daha ilan etmiş oldular. Az sayıdaki devrimci ve komünist partiler dönemin gerektirdiği ideolojik ve politik duruşu sergileyerek sınıf mücadelesine devam kararlılığını gösterdiler.

Kapitalizmin yaşadığı çöküş, kısa zamanda tüm yalanlarının ortaya çıkmasına ve karşısında çok güçlü bir hareketin doğmasına neden oldu. Anti-kapitalist uluslararası kitlesel hareket sermayeye kısa zamanda korku salmaya yetti. Seattle'dan Cenova'ya gelişen hareket kapitalist dünyanın egemenliğinin her anlamda yıkılması demekti. Kapitalizm artık toplumu yönetme kabiliyetini kaybetmiştir. Uyguladığı politika hangi alanda olursa olsun dünya halklarının ortak eylemine neden oluyor. Savaş ilanı milyonların savaş karşıtlığını, uygulanan ekonomik yıkım programları açlık isyanlarını, doğanın yıkımı kapitalizm karşıtlığını güçlendiriyor.

"Yüzyılların yüzü yılların yüzünden meydana" gelirmiş. 21. yüzyılın nasıl bir yüzyıl olacağı, şu kısacık dönemden belli. Büyük değişimlerin, kanlı-kavgalı sınıf savaşımlarının, toplumsal alt-üst oluşların yaşanacağı bir yüzyıl... Komünizme geçiş çağının yılların yüzünde yansımasını izleyeceğimiz bir yüzyıl. Dünya insanlığı aynı nedenlerin kölesi olduğunu, bu köleliğin kendini yokoluşa sürüklediğini biliyor ve bu bilinç kendini ortak kavga alanlarında birleştiriyor.

Emperyalist-kapitalist sistem bir kez daha ekonomik bunalımlarını atlatabilmek için savaş silahına sarıldı. Dünya halkları bir avuç iri tekel tarafından tehdit ediliyor. Bu tehdide karşı her yandan milyonların ayak sesleri yükseliyor. İşte tam da böylesine önemli bir dönüm noktasında. İşçi sınıfı ve komünist hareketin enternasyonal örgütlenmesini yaratmak ertelenemez önemi sahip bir görevdir. Kendiliğinden bir gelişmenin sonucu olarak, anti-kapitalist nitelikte, eylem alanlarında oluşan uluslararası kitlesel gücü, daha ileriye taşıyacak olan komünistlerin öncülüğünde yeni bir enternasyonalin yaratılmasıdır. Önce enternasyonallerin doğmasına neden olan eylem günleri, bugün de dünyanın dört bir yanında başlamıştır. Öyleyse Enternasyonal için koşullar uygundur.

Enternasyonal bir ütopya değildir, o güçlü ışığı yeniden yaratmanın tam zamanı... Dünyanın dört bir yanından enternasyonal tugayların harekete geçme zamanı... Tam da bugün... Daha fazla geç kalmadan.

ZAMAN DEVRİMİN ZAFERİNE AKIYOR

Özgür Güven

Devlet toplum ilişkisi içinde insanlar soyut bireyler, soyut vatandaşlar değildir. Birey toplumdan soyut olmaz, tam tersine her birey, kendisini içinde bulunduğu toplumun bir parçası olarak vareder. İstisnasız her birey toplumsal üretimi içinde özel bir yer tutar. Toplusal varlıkları toplumsal ilişkileri tarafından belirlendiği gibi düşünceleri de toplumdaki bu özel konumları tarafından belirlenir. Soyut birey yoktur, her bir birey somut ilişkileri içinde somut birer insandır.

Burjuva toplumun olağan koşullardaki işleyişi, ortalama solun ve sosyal reformist hareketin dillerinden hiç düşürmedikleri, ama Türkiye ve Kürdistan'da hiç bir zaman hayat bulamayan demokrasi (sözkonusu toplum burjuva toplum olduğuna göre burjuva demokrasisi), birey toplum arasındaki bu bağlantıyı koparır. Toplumsal varlığından kopardığı bu soyut bireyi, yine soyut olarak görünen devlete bağlar. Burjuva toplumun devlet-vatandaş ilişkisi burada anlamını bulur. Vatandaşlık hakları da, bireyin insan hakları da, barınma, eğitim, sağlık, beslenme gibi insanın insanca yaşaması için gereken ne varsa hepsi, burjuva toplumda bu soyut birey devlet bağlantısı içinde anlam bulur. Burjuva toplumun küçük burjuva hareket tarafından yere göğe sığdırılamayan anlı şanlı "demokrasisi" aslında toplumdaki ezilen ve sömürülen bütün emekçi sınıfları unufak edip örgütsüzleştirerek atomlarına dek ayrıştıran bir karaktere sahiptir. Bu parçalama işlevi burjuvazinin sınıfsal çıkarları açısından yararlı olduğu kadar sınıf egemenliğinin devamı için de önemlidir.

Türkiye özelinde daha cumhuriyetin kuruluşu sürecinde bu çok istedikleri burjuva demokrasisi tarihsel miadını doldurmuştu. Çünkü serbest rekabet 19. yüzyıl sonu 20. yüzyıl başında yerini tekelci kapitalizme bırakmıştı. Tükel demokrasi değil, her planda egemenlik, her planda gericilik demektir. Bu topraklarda gerici burjuva devletle başlayan cumhuriyet macerası, kapitalizmin tekelci aşamaya varmasıyla birlikte faşist devlet biçimiyle sürdü. Emekçi sınıfların, ezilen ulus ve ulusal toplulukların örgütsüzleştirilmesi de burjuva demokrasisi eliyle değil, daha baştan despotik karakterdeki gerici burjuva devlet ve 70'lerle birlikte de faşistleştirilen tekelci devlet eliyle gerçekleştirildi. Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana olağan dönem neredeyse hiç olmadığı için burjuvazi kendi sınıf egemenliğini hep devlet baskısıyla, devlet terörüyle, zorla sürdürdü.

Burjuvazinin egemenliği proletarya ve halklara kölelik, sömürü ve sefaletten başka bir şey vermedi. Burjuvaziyle proletarya ve halklar arasındaki, bu iki karşıt güç arasındaki mücadele son elli yılda iç savaş ya da iç savaşa yakın bir sertlikte sürdü sürüyor. Proletarya ve halkların mücadelesi şimdi sonuç alıcı bir evreye, nihai kapışma evresine girdi. İç savaş toplumdaki karşıt sınıflar arasında olduğu gibi, ezilen ulus olan Kürt ulusu ve diğer ulusal topluluklarla Türk egemen güçleri arasındaki çelişki ve çatışmayı da alabildiğine keskinleştirdi, en üst düzeye çıkardı. Toplum bu gerilimi daha uzun süre böyle taşıyamaz. Bütün sorunlar üst üste birikerek bugüne dek inanılmaz boyutlarda niceliksel bir yoğunlaşma yaşadı. Bu yoğunluk yeni bir nitelik aşamasına sıçrayarak yeni bir durum yarattı.

Burada artık burjuvazinin proletarya ve halklara verebileceği hiçbir şey kalmadı. Sorunların çözümü proletarya ve halkların elinde. Özellikle Kürt ulusunun özgürlük mücadelesi burada tam bir turnusol kağıdı durumunda. Burjuvazinin Kürt ulusal sorunu, yani Kürdistan sorunu üzerinden yarattığı ırkçılık ve şovenizm, Türkiye faşizminin beslendiği ana damar durumunda. Türkiye'nin işçi ve emekçileri burada Kürt ulusunun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını savunarak, kendi milliyetçiliklerini aşmalı; Kürdistan'ın işçi ve emekçileri de birlikte yaşamı savunarak, proletaryanın ulusal çitleri yıkıp ulusların, kaynaşması anlayışına somut yaklaşım göstermelidirler.

Her iki ulusun, ezen ve ezilen ulusun proletaryası ve emekçilerinin bu devrimci tutumu, proletarya ve halkların iç savaşı kazanarak kendi geleceklerini ellerine almalarında somut bir sıçramayı ifade edecektir.

İç savaşın nihai kapışma aşamasına girmesi ve birleşik devrimin gelişimi karşısında burjuva sınıf faşist devletin yapısında ve merkezi örgütlenmesinde yeni bir düzenlemeye ihtiyaç duydu. Bu merkezi yapının güçlenmesi işçi sınıfı ve emekçilerin durumunda daha çok kötüleşme, daha yoğun bir sömürü demektir. İşçi ve emekçiler burada ekonomik durumlarının daha çok kötüleşmesinin öüne geçmek, işlerini korumak, kazanılmış haklarını kaybetmemek, amacıyla bile harekete geçseler, tıpkı metal fırtına döneminde olduğu gibi burjuva devlet aygıtıyla karşı karşıya geliyorlar, onunla mücadele etmek durumunda kalıyorlar. Bu mücadele bilinçli ya da bilinçsiz yeni bir devlet, yeni bir iktidar için verilen mücadelenin bir parçasıdır.

Burjuva topluma karşı verilen bu mücadelede devrimci kitle mücadelesinin yükselmesi, ard arda gelen ayaklanma dalgalarıyla burjuva egemenliğin sarsılması burjuvaziyi dehşete düşürdü. Egemenliğini korumak için daha çok zora, devlet terörüne, faşist baskıya başvurmaya başladı. Bu şiddet dalgası bütün emekçi sınıflara ve halklara yöneltildiği gibi, burjuva muhalefete de yöneltilmeye başladı. Sermaye ve faşist devleti zor ve şiddetten başka hiç bir şeyle varlığını sürdüremiyor.

Ancak ne kadar zora başvurursa başvursun hiçbir sınıfsal egemenlik biçimi salt zora dayanarak devam ettirilemez. Burjuva sınıfın bile azınlığını oluşturan bir avuç tekelci burjuvazinin egemenliğini sürdürebilmesi, toplumun daha geniş kesimlerinin bura rıza göstermesi durumunda mümkün olabilir.

Bilinen şey, modern burjuva toplum, dünyanın her yerinde olduğu gibi bizde de iki sınıftan, burjuvazi ve proletaryadan ibaret değildir. Nüfusun önemli bir kesimini küçük burjuva katmanlar oluşturuyor. Tekelci burjuvazi bu ara sınıfların desteğini alabilmek, onları razı edebilmek için çeşitli araçlara ve argümanlara başvurur.

Bunların başında tekelci faşist devletin olmazsa olmazlarından merkezi bürokratik mekanizma vardır. Küçük burjuva nüfusun belli bir kesimini bu mekanizma içinde görevlendirecek sisteme bağlar. Bunun yanı sıra irili ufaklı onlarca tekelci partiye dayanan güya siyasal demokratik işleyişe sahip parlamenter sistem; basın, medya üzerinden toplumun üzerine boca edilen yalanlar var. okullar ve eğitim sistemi, din ve dinsel kurumlar var, kültür var, sanat var ve daha pek çok şey var. bütün bunların hepsinin arasında az ya da çok, bilinçli bir işbölümüyle toplumun belirli bir kesiminin tekelci egemenliğe razı olmasını sağlama çabası var. birleşik devrimin gelişimi, artık bu araç -argümanların eskisi gibi sonuç vermediğinin en açık en somut kanıtıdır.

Uzun zamandan beri devletin zirvesinde yaşanan bunalım, sonunda devrimin zaferi için gereken koşullardan birini daha yarattı: devlet makinesi ordu, polisi, yargısı ve bürokrasisiyle birlikte ortadan ikiye ayrıldı. Darbe girişimini bahane eden tekelci sermaye ve hükümeti, devleti yeniden ordusuyla polisiyle devlet, birleşik devrim karşısında yenilmiş, tekelci sermaye iç savaşı ve ekonomik politik egemenliğini yitirme tehlikesiyle, korkusuyla baş başa kalmıştır.

İç savaş veya ona yakın bir düzeyde geçen son elli yılın sınıflar mücadelesinde sermaye ve karşı devrimin en zayıf, birleşik devrimin en güçlü olduğu bir döneme girdik. Artık gelinen aşamada tekelci sermayenin bütün bu çabaları boşa çıkıyor. Çünkü bütün toplumu giderek daha çok içine çeken iç savaş gerçeği ve devrimci iç savaşın yükselişi, burjuva toplumun sonuna yaklaştığını işaret ediyor. Proletarya ve halklar büyük bir coşkuyla devrime, kendi kurtuluşlarına, kendi özgür geleceklerine doğru akıyor.

Donbass'tan 4 Günlük Rapor

Ukrayna'dan bağımsızlığını ilan eden Donetsk Halk Cumhuriyeti'ne Ukrayna Ordusunun saldırıları sürüyor. Biz de çatışmaların en yoğun yaşandığı Donbass'tan 13-16 Ağustos arasında yaşananları çevirdik.

13 Ağustos:

Donbass'taki sınır hattında durum gerginliğini sürdürüyor. Ukrayna Ordusu, sınır hattına askeri ekipman ve kadrolarını etkin bir şekilde yeniden konuşlandırıyor. Geçtiğimiz gece, Ukrayna Ordusu, Donetsk Halk Cumhuriyeti (DHC) bölgesine 138 top mermisi ateşledi.

Donetsk'in batısındaki Gorlovka şehri yakınlarındaki Zaytsevo ve Krasny Partizan köyleri, Yasinovataya kasabası ve Mineralnoye köyü, Staromikhalovka, Aleksandrovna ve Trudovskiy köyleri Ukrayna Ordusu tarafından bombalandı. Ukrayna Ordusu tarafından yapılan bombardımanın sonucunda, Trudovski köyünün en büyük bölümünü oluşturan Petrovski bölgesinde elektrikler kesildi.

İki Ukrayna askeri geliştirilmiş infilak aygıtı yerleştirirken öldü, diğer üçü ise benzer durumlarda şarapnelin isabet etmesi sonucu yaralandı. Ölen Ukrayna Ordusu askerlerinden biri 30. Motorlu Tugay'ın 1. Tabur'unda, diğeri ise 36. Bağımsız Deniz Taburu'nda görev yapıyordu.

Geçtiğimiz gece, Mariupol yönünde, Starognatovka köyü yakınlarında 1 Grad çoknamlulu roketatar sistemi (MLRS), 8 BMP tipi piyade muharebe aracı ve bir müfreze kadar rütbesiz asker araçlar üzerinde görüldü. 2 Grad çok namlulu roketatar sistemi Mariupol'ün kuzeyindeki Sartana köyü yakınlarında farkedildi. Bugün, 9 adet D-30 obüs, 4 havan ve 7 Akatsiya kundağı motorlu topçu aracı, Donetsk'in ve Konstantinovka kasabasının batısındaki Krasnogorovka köyü yakınlarında görüldü.

12 Ağustos'taki son bilgilere göre, Ukrayna kuvvetleri ateşkesi, 221'i top ateşi olmak üzere 289 kez ihlal etti.

14 Ağustos:

Geçtiğimiz gece, Ukrayna Ordusu, cephedeki Donetsk Halk Cumhuriyeti alanlarına (Kuzey Gorlovka mahalleleri, Avdeyevka sanayi bölgesi ve Yasinovataya mahalleleri, Spartak köyü, Donetsk Uluslararası Havalimanı ve Petrovski ilçesi; Elenovka, Yasnovye, Aleksandrinka ve Dokuchayevsk köyleri ve Güney DHC'deki Kominternovo ve Oktyabr) 345 defa top mermisi ateşledi.

Ukrayna Ordusu'nun Gorlovka'ya düzenlediği top bombardımanı sonucunda, Rakhmaninova, Fruktovaya sokağı ve Artyomovskoye yolundaki 84 №'lu okul binası, tren istasyonu ve en az 8 ev hasar gördü. Donetsk'in Petrovski ilçesindeki Bokiya ve Bezlesnaya sokaklarında 2 ev, Dokuchayevsk'teki

Shors sokağında da başka bir ev hasar gördü.

Ukrayna Ordusu'nun sınır hattında yeni mevziileri ve ağır teçhizat getirdiği tespit edildi. Ostroye köyünde 3 adet Grad çoknamlulu roketatar sistemi, Georgiyevka köyünde 3 adet Gvozdika kundağı motorlu topçu silahı, Novomikhailovka köyünde 4 adet büyük kalibreli havan ve Novgorodskoye köyünde 2 tank ortaya çıkarıldı. Düşmana ait 5 insansız hava aracı, Gorlovka ve Donetsk yönünde tespit edildi.

… Güncellenmiş verilere göre, Ukrayna Ordusu, 13 Ağustos'ta DHC bölgesine 675 top mermisi ateşledi.

15 Ağustos:

Donetsk Halk Cumhuriyeti Harekat Komutanlığı, Ukrayna Ordusu'nun DHC kasaba ve köylerine düzenlediği bombardıman sayısında Ağustos başından beri üç misli artış olduğunu belirledi. Geçtiğimiz gece, Ukrayna Ordusu, Donetsk Halk Cumhuriyeti cephe alanlarına 369 top mermisi ateşledi. Gorlovka yakınlarındaki Krasny Partizan, Yasinovataya, Donetsk Uluslararası Havalimanı, Volvo Center, Trudovski, Aleksandrovka köyleri, Elenovka ve Güney DHC'de bulunan Sosnovskoye, Kominternovo, Zaychenko, Dzerzhinsk, Leninsk ve Sakhanka köyleri top ateşi altında kaldı.

Ukrayna Ordusu, gece sırasında Ateşkes Kontrol ve Koordinasyon Ortak Merkezi'ne ait bir gözetleme kulesini 120mm kalibrelik toplarla bombaladı. Saat 11:30 civarında Yasinovataya'daki AKKOM gözetleme kulesi hafif silahlarla vuruldu. AGİT heyet temsilcileri ateş açıldığında ikinci gözetleme kulesindeydi. Sınır hattı yakınlarındaki hareketliliğe dair bilgilerin AKKOM üyeleri tarafından incelendiği söyleniyor.

DHC'nin batı ve güneyinde bulunan 10 ev Ukrayna Ordusu bombardımanında hasar gördü. Söz konusu hasar Petrovski'deki Bokiya, Bezlesnaya, Polukhina sokakları ve Vyborg geçidinde etki yarattı. Kominternovo'da bulunan Pobeda ve Akhmatovoy sokaklarındaki evler de bombalananlar arasındaydı. Dzerzhinsk köyünde bulunan Vartazova sokağındaki evler ise hasar gördü.

Dzerzhinsk yakınlarında 5 adet Grad çoknamlulu roketatar sisteminin hareketliliği kaydedildi. Üzerinde tank taşıyan 2 tren, BMP tipi piyade muharebe araçları ve kundağı motorlu topçu silahları Konstantinovka'ya ulaştı. 6 adet Akatsiya kundağı motorlu topçu silahı mevziileri Volnavakha ilçesindeki Stepnoye köyünde tespit edildi. Yaklaşık olarak 100 Gürcistanlı paralı asker NATO eğitmenleri eşliğinde Krasnogorovka'ya vardı.

Son bilgilere göre, geçtiğimiz 24 saat boyunca, Ukrayna Ordusu 712'si top mermisi olmak üzere DHC'yi 782 kez bombaladı.

16 Ağustos:

Donetsk Halk Cumhuriyeti bölgesi, geçtiğimiz gece, Ukrayna Ordusu tarafından 229 defa bombalandı. Gorlovka yakınlarındaki Zaytsevo ve Shyrokaya Balka köyleri, Yasinovataya yakınlarındaki Vasilevka, Mineralnoye ve Avdeyevka sanayi bölgesi, Veseloye, Trudovski ve Aleksandrovka mahalleleri, Dokuchayevsk ve bunların yanısıra Güney DHC'de bulunan Belaya Kamenka, Staromariyevka, Lukovo ve Sakhanka köyleri ateş altında kaldı.

Zaytsevo, Yasinovataya, Dokuchayevsk ve Telmanovo yöresinde 8 ev, gece bombardımanında hasar gördü. Dokuchayevsk'teki Kotovskogo sokağında bir ev, elektrik hattı ve doğalgaz boru hattı da bombardımanda hasar gören yerler arasındaydı.

Volnovakha yöresinde, Ukrayna Ordusu'nun işgali altında bulunan Novotroitskoye köyünde askeri yoğunlaşmanın geniş çapta olduğu bildirildi. Söz konusu grupta, 58 tank ve kundağı motorlu topçu silahları, bunların yanı sıra BMP tipi piyade muharebe araçları bulunmakta. İkinci büyük tank grubu, Msta kundağı motorlu topçu silahları ve Grad çok namlulu roketatar sistemleri Gorlovka yönündeki Petrovka köyünde tespit edildi. 2 Gvozdika kundağı motorlu topçu silahı ve 2 Rapira tank-savar silahı, Belaya Kamenka'ya vardı. 2 Akatsiya obüsü Granitnoye'de görüldü. 2 Grad sistemi, 3 tank ve 3 Gvozdika kundağı motorlu topçu silahları Obilnoye'de bulunuyor.

Son verilere göre, Ukrayna kuvvetleri DHC cephe alanlarına 473'ü tank, top ve havan olmak üzere 578 defa ateş açtı.

(http://eu.eot.su/language/en/ sitesinden çevrilmiştir)

"90. Yılında KKP Mücadelemize Işık Tutuyor!"

Devrimci Komünist Birlik (DKB)'in Kıbrıs Komünist Partisi'nin 90. kuruluş yıldönümü için yayınladığı bildiridir:

Bundan tam doksan yıl önce, İngiliz Sömürge Yönetimi'nin baskıcı politikalarına rağmen Kıbrıs'ın dört bir yanından gizlilik içerisinde Limasol'da toplanan onlarca delege ile Kıbrıs Komünist Partisi (KKP)'nin ilk kongresi gerçekleştirilerek partimizin kuruluşu ilan edilmiştir.

Ülkemiz I. Dünya Savaşı sonrasında İngiliz Sömürge Yönetimi altında hızlı bir kapitalistleşme sürecine girmiş, birçok üretim alanında, ağır sömürü koşulları altında binlerce Kıbrıslı işçi çalışmak durumunda kalmıştır. Bu gelişme Kıbrıs işçi sınıfının oluşup gelişmesini hızlandırmış ve bunun sonucunda birçok farklı üretim alanında onlarca işçi sendikası kurulmuştur. 1917'de Rusya'da zafere ulaşan Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin tüm dünyada sosyalist mücadelenin gelişiminde yarattığı gelişme, ülkemizde de yankı bulmuş ve 1920'li yılların başından itibaren sosyalist düşünceler hem işçi sendikaları hem de siyasi örgütlenmelerde zemin bulmaya başlamıştır. İşte bu gelişmelerin sonucunda ülkemiz komünist örgütlenmesi 1926 Ağustos'u ortasında bir üst aşamaya ulaşarak KKP'nin kuruluşuna yol açmıştır.

Devrimci Komünist Birlik olarak sahiplendiğimiz KKP kuruluşu ile birlikte ülkemizde yaşayan her milliyetten işçilerin öncü partisi olmayı başarmış ve ezilen, sömürülen tüm kesimlerin İngiliz Sömürgeciliği'ne karşı yükselttikleri özgürlük mücadelesinin ana aktörü konumuna gelmiştir. İşte bu nedenle İngiliz Sömürgeciliği'ne karşı KKP'nin etkin rol aldığı 1931 İsyanı sonrasında parti en yoğun baskı altına alınarak yasa dışı ilan edilmiş ve onlarca önder kadrosu sürgün edilmiştir. KKP bu ağır koşullara rağmen yeraltına çekilerek örgütlenmesini sürdürmüş ve sömürge karşıtı mücadelenin ana aktörü olmaya devam etmiştir.

KKP'nin mücadelesi sadece ülkemizle sınırlı kalmamıştır. Onlarca KKP kadrosu gerek İspanya'daki Franko faşizmine karşı yürütülen enternasyonal mücadeleye, gerekse de II. Dünya Savaşı sırasındaki Nazi Faşizmi'ne karşı Avrupa'nın dört bir yanında yürütülen anti-faşist mücadelede yer almış ve onlarcası bu uğurda ölümsüzleşmiştir. KKP tüm bu mücadeleyi Sovyetler Birliği ve Komünist Enternasyonal ile paralel bir şekilde örmeye çalışmış ve dünya komünist hareketinin en önemli mevzilerinden birisi olmayı başarmıştır.

İşte bu değerler Kıbrıslı komünistlerin mücadele geleneğini ve siyasal köklerini oluşturmaktadır. Ve Kıbrıs'ın Devrimci Komünistleri olarak bizler, bu geleneğin mirasçıları olmaktan onur ve mutluluk duymaktayız.

Ne var ki KKP'nin onur ve gurur dolu mirasını sahiplenen sadece bizler değiliz. Önder KKP kadrolarının ülke dışında mücadele etmek durumunda kaldığı koşullarda, Kıbrıs'taki daha uzlaşmacı kadroların önderliğinde, yasal açılım olarak kurulan AKEL önderliği, ne yazık ki KKP'nin devrimci komünist siyasetini her alanda layığı ile sürdürmeyi başaramamıştır. Özellikle Enosis-Birleşme siyaseti konusunda AKEL önderliğinin sergilediği ulusalcılığa kayan ve popülist tutumu, ülkemiz komünist hareketine büyük bir zarar vermiştir. Enosis-Birleşme siyaseti İngiliz Sömürgeciliği döneminde KKP tarafından Kıbrıs'ın sömürgecilik karşıtı ulusal halk mücadelesinin geliştirilmesi bağlamında sosyalist bir Yunanistan'la, dolayısı ile Sovyetler Birliği ile birleşmesi hedefiyle savunulmuştur. AKEL önderliği ise Enosis-Birleşme siyasetinin sömürgecilik karşıtı, sosyalist güç birliği temelindeki devrimci siyasetinin altını giderek boşaltarak, her şart altında Yunanistan ile birleşme şeklindeki gerici içeriğe dönüştürmüştür. Enosis-Birlik siyaseti, II. Dünya Savaşı sonrasında Yunanistan Komünist Partisi'nin giderek güç kazandığı ve iktidarı ele geçirerek sosyalist devrimi gerçekleştirmesinin günün görevine dönüştüğü koşullarda ilerici bir içeriğe sahipti. Ve bu siyaset Dünya Komünist Hareketi'nin güçlenmesi bağlamında, mücadelenin genel çıkarları bakımından ele alınmaktaydı. Ancak komünist hareketin iktidara gelmesini engellemek için emperyalizm destekli faşist güçler tarafından başlatılan iç savaş 1949'da komünist güçlerin yenilgisi ile sonuçlanmıştır. Hemen ardından ise, 1953'te Sovyetler Birliği'nde de revizyonistler iktidarı ele geçirerek Dünya Komünist Hareketi'ne ihanet içerisine girmeye başlamıştır. O andan itibaren Enosis-Birlik siyaseti gerici, faşist bir yönetime sahip bir ülke olan Yunanistan ile birleşmek anlamına dönüşmüştür. Koşullardaki bu temel değişikliğe rağmen AKEL önderliği Enosis-Birleşme siyasetini 1974'e kadar devam ettirmiştir. Ve bu hatalı siyaset NATO'cu emperyalistlere Kıbrıs işçi sınıfı hareketini bölme ve dolayısı ile komünist mücadeleyi geriletme olanağı tanımıştır.

Kıbrıs Komünist Partisi'nin kuruluşunun 90. yılında, bugün bizler bir kez daha gerçek bir komünist partinin inşası ve tüm Kıbrıs işçi sınıfının öncü müfrezesini yeniden örgütleme görevi ile karşı karşıyayız. Yakın dönem hem biz Kıbrıslı komünistlere, hem de başta yakın coğrafya olmak üzere tüm dünyadaki komünistlere, gerici emperyalist planları bozmak için büyük sorumluluklar yüklemektedir. Gerek ülkemiz üzerinden hayata geçirilmeye çalışılan emperyalist planları bozabilmek, gerekse de ülkemiz ve başta bölge coğrafyamızda gelişmekte olan devrimci mücadele süreçlerinde en etkin şekilde yer alabilmek için bu görevi en hızlı ve güçlü şekilde yerine getirmek zorundayız.

Devrimci Komünist Birlik olarak bu bilinçle; onur ve gurur duyduğumuz KKP'nin 90. kuruluş yılını kutluyoruz ve Kıbrıs'ta yaşayan tüm devrimci komünistleri güçlerini birleştirerek, Kıbrıs işçi sınıfının öncü gücü olacak olan Devrimci Komünist Parti'yi en hızlı ve güçlü şekilde inşa etme mücadelesine omuz vermeye çağırıyoruz.

Bu Emperyalist Pislik Devrim Temizler ve Şimdi Devrim Zamanı!

Devrimci Komünist Birlik (a)
Yusuf ALKIM (DKB Sözcüsü)

Antep Katliamı İçin Basel'de Eylem

21 Ağustos Pazar günü İsviçre'nin Basel kentinde yaşayan Kürdistanlı ve Türkiyeli devrimciler, Antep'te faşist devlet eliyle gerçekleştirilen katliamı protesto etmek ve Kürt halkıyla dayanışmak için bir araya geldi.

Basel DEM-KÜRD derneğinde toplanan kitle buradan Markplatz'a kadar Almanca, Kürtçe ve Türkçe sloganlarla bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından Markplatz'da saygı duruşundan sonra oturma eylemine başlandı oturma eylemi sırasında DEM-KÜRD ve devrimci örgütler Almanca ve Türkçe açıklamalar yaptı.

Yapılan açıklamalarda faşist devletin yaptığı bu katliamın ilk olmadığı ve sonuncu olmayacağı, Minbiç zaferi ve KCK açıklamasından hemen sonra yapılan katliamın bir rastlantı olmadığı, bu katliamla faşist devletin intikam aldığı ve yapılan açıklamaya bir cevap verdiği söylenirken; bu katliamlara karşı birlikte daha güçlü bir şekilde örgütlenip, her gün sokaklarda eylemlerde olmamız gerektiği, birlikte mücadele ederek faşizmi yenebileceğimiz vurgulandı.

Ayrıca TKEP/Leninist İsviçre Komitesi adına yapılan açıklamada, faşist devletin her zamanki gibi ezilen halkları sindirmek için başvurduğu katliamların önüne geçmenin ve bu tür katliamların bir daha yaşanmaması için, ancak devrimci şiddet eylemlerini yükselterek siyasi iktidarı fethetmek gerektiği belirtildi.

Yapılan açıklamaların ardından oturma eylemi sonlandırıldı.

Basel'den Leninistler

KOBANE EDEBİYATÇILARA HANGİ SÖZCÜKLERİ FISILDADI?

Önsöz Dergisi'nin, Aslı Erdoğan ile 2014 yılında yapmış olduğu röportajı yeniden yayınlamak istedik. Aslı Erdoğan'ı bugün Bakırköy zindanına getiren, Cern'de fizik ile başladığı yolculuğu edebiyatla sürdüren, Kobane'ye ve Özgür Gündem'e uzanan yolculuğunda yeniden tanıyalım istetik.

Edebiyatçılar olarak Kobane'ye doğru bir yolculuk yaptınız. Kobane bize hangi cümleleri söyleyecek diyen bir yolculuk. Bu yolculuktan, amaçlarınızdan ve neler yaşadığınızdan bahsedebilir misiniz? Ve Kobane size hangi sözcükleri fısıldadı.

Bu aslında birkaç ayrı koldan gelişti. Ben küçük bir metin yazdım. Türkçe İngilizce hazırladığım metni internete koydum. Bir iki hafta sonra Melike Koçak beni aradı. "Kobane için bir cümle etkinliği yapacağız edebiyatçılar olarak. Bize katılır mısınız" dedi. "Gelin orada projenizi söyleyin. Murathan Mungan'da katılacak" diye ekledi. Üç koldan buluştuk. Ben, Murathan Mungan ve örgütlü bir çaba yürüten Sema Kaygusuzlar.

Ben orada cümle kurmayım, kendi çağrımı yapayım dedim. Öyle de yaptım. Barış zinciri çağrısını yaptım. O günkü toplantıdan sonra öğrendik, başka bir grupta Kobane ye gitmeyi düşünüyormuş. Ece Temelkuranlar. Ama onların tarihi geçti. Bu geç olur dedik ve hemen bu hafta gidelim dedik. 25'inde karar verdik. 10-12 kişi olabildik. Ama Diyarbakır'dan hızla örgütlenip 30 kişi geldi. Biz burada yalvar yakar zor 10-12 kişiyi toplayabildik. Eğitim Sen ve Baronunda desteğiyle 500 kişi olduk Suruç'ta. Tavırlar o tarafta ve bu tarafta ne kadar farklı. İlk organizasyon açısından iyiydi. Güzel oldu. Çok güzel oldu. Fotoğraflardan da görüldüğü gibi.

İlk çağrıya kimler cevap verdi. Ve kamuoyunda nasıl bir etki yarattı?

Kobane için bir cümle toplantısına 30-40 kadar yazar katıldı. 160 yazar imza verdi. Ama basında benim gördüğüm bizim gazetelerimiz dışında yer almadı. Ama bir de şöyle verenler oldu. Mesela Hürriyet verdi. Güzel bir fotoğrafla ama başlık şöyleydi: PYD silahlı grubu YPG'ye PJK'ya destek veren edebiyatçılar Suruç'ta. O kadar detaylı yani. Bu kadar mı olur. Milliyet'te de birinci sayfada böyle yer aldı.

Yazarlar genelde çok aktif olamazlar. İşin doğası gereği böyledir bu. Çok bir araya da gelemezler. Tekil insanlardır. Yine de benim beklentim daha büyüktü. O kadar imzadan 40-50 kişi gideriz diye düşünmüştüm. 10 kişi olunca şaşırdım ve üzüldüm. Ama bölge örgütlerinin ve sanatçılarının büyük desteğini aldık. Oraya gittiğimizde yalnız edebiyatçılar değildik. Müzisyenler, avukatlar, öğretmenler, Kürt Yazarlar Birliği, Pen Diyarbakır şubesi, bütün yazar örgütleri katıldı. Öğretmenler, avukatlar yerel halk vardı. Fotoğraflarda bu güzelliği yansıtıyordu. 500 kişi elele tutuştuk, bombalar patlıyor, şehir yanıyor, anlatılmaz bir andı.

Kobane meselesine oturduğum odadan bakamazdım. Sıcacık odandan konuşmak olmaz dedim. Cepheye gidebileceğiz yere kadar git, yakınlaş. Savaş var orada. Yakınlaş bir gözlerinle gör. Süslü püslü cümle söylemekle olmaz. Oraya gidip gördüklerim bambaşka. O kalabalıkta cümleler duyulmuyordu bile. O coğrafyayı görmek önemliydi. Kobane küçücük bir yer. Ama nasıl bir direniş. Küçücük alanda haftalarca direnmek nasıl bir güç.

Tabi oradaki trajediyi de görmek önemli. Kamplar, çocuklar...

Cephede gidebileceğiniz yere kadar gittiniz mi? Kobane sınırında en öne geçen duygunuz neydi?

Pek çok duygu içiçe geçti. Ağır bir travmatik hale girersiniz ya, duygularınız çok yükselir. Kampta bir arara ağladım. Şöyle bir sorun oldu; Sema Kaygusuz çocuk kitabı getirmiş. Kitaplar Türkçe. Bunları verelim mi vermeyelim mi oldu. Sema tereddüt etti. Kitaplardan bir kaçı da bendeydi. O ara bir çocuk geldi kitabı istedi. Ama ona hayır diyemezdim. Verdim. O zaman ağladım işte. Kendimi o an Türk hissettim. Yardım görevlisi gibi hissettim.

Zincir kurulduğunda da öyle bir ruh haline girdim. Başka yazarların sözlerini okudum. Suphi Nejat'ın mektubunu okudum. Orda da hissettiklerim tanımlayamayacağım bir duyguydu. Savaş gördüm ama bombaların düşüş anını görmemiştim. Dehşet içinde kaldım. Şunun ya da bunun bombalanması değildi mesele. Savaşın kendisiydi. Orda da Nejat'ın mektubunu okuyorum, rüzgar esiyor, gün batıyor, karmaşık ağır bir deneyimdi, duyguydu. Zincir oluştuğunda mutlu hissettim kendimi. Benim hayalimdi bu sonuçta. Ama bu hayali kuran tek kişi ben değilim. İlk defa bir hayalim gerçek oluyordu. El ele tutuşmak muhteşem bir andı. Ondan sonra ben en uca, sınırın sıfır noktasına gittim. Türkçe bilmeyen birkaç kadın vardı. Onlar bana Kürtçe öğretiyor, "Yaşasın Kobane Direnişi" diye, ben slogan atıyorum. Kadınlar benim şiveme gülüyor. Bir daha gitmek gerekir dedim ama ses çıkmadı.

Kobane'den buraya kadar bir zincir neden olmasın. İnsanlık koridoru. Şehirle bizim aramızda açılacak olan bir insanlık koridoru. Açılıp kapanan bir şey olmasın, hep açık kalan bir koridor. Nöbet çadırlarına katılalım. Kobane'ye sınırın öte yanına da gitmek istiyordum. O gün denemek bile istedim. Belki de ilk Kader ben olacaktım.

Kobane'den döndükten sonra Kobane ile ilgili bir şeyler yazdınız mı. Ya da yazmayı düşünüyor musunuz? Bir öyküye dönüşebilecek mi?

Yazmaya başladım. Kobane diyemeyeceğim. Çok ta iyi eleştiriler almadım. Bu ham hali. Kader'in yürüyüşü... Sınıra doğru bir kadın yürüyor, ardından bir kadın daha gidiyor. Ölümle yaşam arasında bir yürüyüş üzerine değişik bir form denedim. Onun için okurda biraz gitti, geldi. Bir o ses akıyor bu ses akıyor. O yüzden okuru zorladı biraz. İki metni iç içe geçiriyorum. Rilke'den alıntı yaptım. (Yazıyı okuyanlar olarak beğendiğimizi söylediğimizde erkekler beğenmedi diye ekliyor Aslı Erdoğan.) Alelacele yazıldı. Epey uğraşmak gerekiyor. Ağır konularla ilgili kolay cümleler kurmak istemiyorum. Birkaç gün Suruç'ta geçirmek istiyorum. Her platforma dair yazmak. O kendi sesini bulur. Ondan sonra yazarım zaten. Köşe yazısı bir misyon, anlatılması gerekeni anlatır. Edebiyata dönüşmesi daha dolambaçlı bir süreç, daha ağır bir deneyimdir. Kobane herkesi çağırdığı gibi beni de çağırıyor. Herkesin bir Kobane'si var. Herkesin bir Gezi'si olduğu gibi. Gezi ölümden uzaktı. Eğlenceliydi. Kobane ölümle iç içe. Oraya giden öleceğini bilerek gidiyor. Belki de hayatta ihtiyacını duyduğumuz şey bu. Romantizmi bulduk Gezi de. Kobane 70 gündür direniyor. Bu bir çağrı. Ölümle yaşam arasında bir çağrı. Zaman istiyor, gözlem istiyor, deneyim istiyor. Muhteşem olur birilerinin bunları yazabilmesi. İlla benim yazmam gerekmiyor. Birilerinin mutlaka yazması gerekiyor.

Bunlar size ait duygular. Ancak siz yazabilirsiniz o satırları. Yazmalısınız da.

Evrensel olduğunu düşünüyorum. Kobane çok kişi de aynı yeri tınlatıyor. Suphi Nejat'ın Kader'in mektuplarına bakın, aynı şeylerden söz ediyor. Suphi Nejat'ın mektubu çok etkileyici. Olmayan Ülke... Sen varettiğin kadar var. Kendin yok olarak varediyorsun.

Sizi tanıyalım biraz da. Kabuk Adam'ı okudum. Oradaki kadın sizsiziniz herhalde. Fizik dünyası, o dünyada yaşadıklarınız, yazarlığı tercih edişiniz, bunlar size dair merak ettiklerimiz. O günkü Aslı'yı çok sevdim. Tercihlerini de çok sevdim. Bilim insanları hep hayranlık uyandırmıştır. Bilim dünyasında kadınların varlığı ise yok sayılan reddedilendir. Bilinçli olarak o dünyayı terk eden bir kadın olmakta başka bir güç. Başka bir tercih.

O tam ben değilim. Ben 25 yaşında Cern'e gittim. Türkiye'den gönderilen ilk fizikçilerden biriyim. Tutkuyla sevdiğim bir alandır. Hala da var o tutkum. Heisenbergler Einsteinler, onların hepsine aşıktım. Cern çapında bir kurum, benim için gerçekten büyük bir hayal kırıklığı oldu. Evrenin sırlarını çözmeyi çalışan, uzun sakallı, çok zeki insanlar hayali tamamen çöktü bende. Rekabet, Bizans oyunları, entrikalar... bambaşka bir şiddet... İnsanları paramparça eden bir şiddet. Bilim dünyasının atığı, çöpe atılan, perişan edilen o kadar çok insan var ki o dünyada. Eskiden orada çalışmış, sonra kafayı yemiş bir adam vardı. Cern'in etrafında elinde valizi ile dolaşan bir garip adam.

Kadınların durumu. O zaman kadın oranı yüzde dörttü. Kantine girdiğinde tıpkı bir kışlaya girmiş gibi olurdun. Akşam yemeklerinde bir ya da iki kadın olurdu. Hakikaten dünyanın en yalnız kadınlarını görüyorsun orada. Korkuyla küçümseme arası bir yerde erkekler orada. Aynı zamanda büyük bir rekabet var aramızda. Bir kadın aynı pozisyon için rekabete girdiğinde eksiden başlıyor her yerde olduğu gibi bilim dünyasında da.

Cern'den sonra fizikle ilişkiniz nasıl devam etti?

Bir yıl kadar Brezilya'da sürdürdüm ama sonra bıraktım. Ben araştırmacı fizikçiyim. 20 yıl önce Higgs üzerine tez yazdım. Birebir o araştırmada varım. Bundan sonra hiçbir şey o kadar heyecanlı gelmiyor. Fiziği sevmekle fizikçi olmak, yazmayı sevmekle yazarlık apayrı şeyler. Fizikçi olmak beni boğduğu gibi yazar kimliği de beni boğdu. Bu camia, bütün o kurumsal yapılar beni boğdu. Tabi Higgs'i bulan insanlar benim gibi insanlar değiller. O sisteme uyum sağlıyorlar. Ben bunu yapamadım. Benden çok daha başarılı olabilecek birinin yerini alıyorum, ona bıraksam daha iyi olur dedim. Ben gelişmeyi engelliyorum. Hiç pişman olmadım. Hala fizikten söz edince gözlerim parlar ama Cern'deki dünya benim dünyam değil.

Peki fizikten edebiyata nasıl yöneldiniz?

O büyük bir tesadüf. İlk kitabımı orada Cern'deyken yazdım. Bazen 12-13 saat çalışıyordum. 7 gün boyunca bu böyleydi. Evim yok, parasızım. Gecenin bir yarısı eve varıyordum. Biraz dinlenip sonra yazmaya başlıyordum. Sabah da kalkıp Cern'e gidiyordum. Bu böyle 7 ay sürdü. Mandalin'de Cern'deki yaşamıma dair tek satır dahi yok. Mesela Kabuk Adam'da var. Brezilya'ya gittiğimde ilk kitabım Kabuk Adam çıkmıştı. Beş kopya babam gönderdi bana. Hep çantamdaydı kitabım. Kabuk Adam kitabımı pek sevmem. Yazdıktan sonra hiç okumadım onu. Biraz vaktim olsaydı onu adam edecektim. Aslında tamamlanmamış bir kitap. Gerçek bir yalnızlık öyküsüdür Kabuk Adam'daki durum. Kabul Adam'daki değil ama Kırmızı Pelerinli Kent'te elinde defteriyle, tek başına dolaşan kadın benim.

Herkesin bir Gezi'si var dediniz. Gezi'nin sizin üzerinizdeki etkisi ne oldu?

Gezi o kadar kolektif bir şeydi ki onu bir bireyin tekil yanıyla anlatması gerçeği tam anlamıyla yansıtamayabilir. Belki edebiyatta anı anlatım buna uygun olabilir.

Gezi de milyonlar vardı. Milyonlarca gezi var doğal olarak. Bu anlamda ne yaparsan belgesele dönüşür. Duvar yazılarını al bir kitap yaz. Bu geniş katılımlı olayı kendi tekil bilincinle nasıl yazacaksın?

Benim Gezi'ye katılım sürecim biraz burada oldu. Ben yeni dönmüştüm. Gezi'yi hazırlayan sürecin 1 yılını internetten takip ediyordum. Döndüm ve Gezi patladı. Sokaktaki çatışmalara tanık oldum. Birçoğuna ben de girdim. Bir anonim hikaye yazdım ama nasıl kitaba dönüşür bilemiyorum. Bir kadının Tarlabaşı'nda bir çatışmaya tanıklığıyla başlayan süreç. Mandalin'deki kadın gibi, o da arada kalan bir kadın. Benim hayatımın en mutlu zamanıydı. Belki henüz daha erken ama yaşananların edebiyata dönüşmesi mutlaka gerekiyor.

Benim toplama kampları üzerine okuduğum en güzel kitap Büyük Yolculuk'tu. Komünist bir İspanyol yazara ait. 10 yılda yazmış bu kitabı. 230 sayfa bir şey. ama 10 yılda ancak yazılabilmiş. Kolay değil yani ağır süreçleri edebiyata dönüştürmek. Bir de Gezi'de bende kalan bir his; belki kişisel olduğu için yanılabilirim; yarıda kalma hissi...

Tamamlanmamışlık duygusu... O yüzden midir bilmem ama bir gezi romanı yazmayı sanki istemiyorum. Bu daha başlangıç sanki daha devamı gelecek. Ve peki niye gelmedi? Tabi bir de şu var; Gezi için en uygun sanat edebiyat mı? Sokak sanatı var. Tiyatro var. Fotoğraf var. Aslında ben Gezi'nin kendisini bekliyorum, edebiyatı kesmez beni.

Sayı 28, Aralık-Ocak 2014
Önsöz Dergisi

Özgür Kalemleri Tutsak Edemezler

Aslı Erdoğan'ın tutuklanmasının ardından, götürüldüğü Bakırköy Cezaevi önünde nöbete başlandı.

Bakırköy Cezaevi önünde Aslı Erdoğan ve Özgür Gündem'i yalnız bırakmayanlar 22 Ağustos günü 16.00 dolaylarında toplanmaya başladı. "Özgür Gündem Susturulamaz " ve "Aslı Erdoğan Yalnız Değildir" pankartlarının açıldığı basın masası düzenlendikten sonra Basın açıklamasına geçildi.

İlk olarak söz alan Murathan Mungan, yazarlar adına: "*Devletin Kürt politikaları yüzünden tutuklanan tüm arkadaşlarımızın yanında olacağız. Siz istediğiniz kadar savaş çıkartın biz barışın yanında olacağız. Türkiye bir yanıyla bir Kafka romanı bir yanıyla Aziz Nesin hikâyesidir. Türkiye tarihinde hiçbir zaman bu kadar karanlık bir dönem hatırlamıyorum*" dedi.

Basın-iş Sendikası konuşmacısının direnmeye devam edeceklerini, Aslı Erdoğan ve Özgür Gündemin yanında olmaya devam edeceklerini aktarmasının ardından Sema Kaygısız, "*Kürt halkının acılarına ses verebilmek zor bu günlerde. Meşru ve temel bir haktır bu*" dedi.

Aslı Erdoğan'ın arkadaşları söz alarak, şu an bu ayıbı bütün dünyanın takip ettiğini ve bundan bir an önce dönülmesi gerektiğini dile getirdi. Asker kökenli arkadaşı ise "*bu baskılar bizlerin ellerini daha sıkı birbirimize kenetlemekten başka bir şey yapmıyor* "dedi.

Özgür Gündem adına söz alan Bayram Balcı "Aslı Erdoğan'la 10 yıldır beraberiz. Aslı Erdoğan bizim onurumuzdur. '*Bir Türkiyeli Kürtlerin yanında olmamalı' denilerek tutukladılar Aslı'yı. Özgür kalemleri tutsak edemezler. Aslı Erdoğan yalnız değildir*" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Son olarak annesine söz verildi. Anne, "*Kızım hayatı boyunca insan hakları için mücadele etti ve bu*

yüzden cezalandırıldı. Kızımla gurur duyuyorum onu görebildiğim iki dakika süre boyunca Aslı'yı daha dik daha kararlı gördüm çıktıktan sonrada aynı kararlılıkla yazacağını biliyorum. Desteklerinizden dolayı teşekkür ederim" dedi.

"Aslı Erdoğan yalnız değildir" sloganlarının atılarak sonlandırılan basın açıklamasının ardından her Pazartesi ve Cuma yapılacak basın nöbetlerine dayanışmaya çağırıldı.

Aslı Erdoğan için açılan dayanışma defterine Önsöz adına "*Yaşamın, mücadelenin var olduğu hiçbir alan, sesini, yazdıklarını unutamaz. Senin sesin halkın, yaşamın sesi ve yaşam bizden yana! Seni Seviyoruz! Önsöz Dergisi…*" yazıldı. Önsöz çizerinin zafer işareti çizimi beğeniyle karşılandı. EKA adına da "*Sevgili Aslı Emekçi Kadınlar olarak mücadeleni sahipleniyor dışarıda verdiğin onurlu mücadeleyi cezaevinde devam ettirdiğini görüyoruz. Dışarıda tüm dünya halkları mücadele birliği için, senin için uğraş veriyor, sevgiyle kal, EKA*" mesajının ardından annesi ile yaptığımız özel görüşmede Cuma günü görüşmeye gideceğini öğreniyoruz. Mücadele Birliği olarak yanlarında olduğumuzu yineledik tekrar ve görüşmek üzere ayrıldık. Aslı Erdoğan'ın avukatı cezaevinden gelerek Aslı'nın yazdığı mektubu okudu:

"*Hayatım boyunca hep mağdurun yanında durdum. Mağdurun kim olduğunu ise sadece yüreğimle bildim. En az yirmi yıllık tutarlı bir şiddet karşıtlığını bana uygulanan bir şiddetle karşılık bulması beni hiç şaşırtmadı. Barışmak savaşmaktan çok daha zordur ve savaşın şiddetlendiği dönemlerde ilk suçlananlar barış savunucularıdır. Herkese, benimle dayanışan herkese çok teşekkür ederim. Kendimi ilk kez yalnız hissetmiyorum. Sevgilerimle*".

MÜCADELE BİRLİĞİ

Mücadele Birliği Gazetesi / Sayı: 6 / 24 Ağustos - 7 Eylül 2016 / Yaygın Süreli Dağıtım Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Deniz ERCAN / Adres: İskenderpaşa Mah. / Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürü: Deniz ERCAN / Baskı Yeri: Yön Basım Yayın, Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi B Blok 1.kat N:366 Topkapı - Zeytinburnu - İSTANBUL

www.mucadelebirligi.com info@mucadelebirligi.com
www.facebook.com/mbirligi mucadelebirligi@gmail.com
www.twitter.com/mbirligi mucadelebirligi@hotmail.com

VİVA FİDEL VİVA KÜBA VİVA SOSYALİZM

13 Ağustos 1926'da Comandante Fidel Castro dünyaya geldi.
2016'nın 13 Ağustos'unda dünyanın her yerinde Kumandan'ın 90. doğum günü kutlandı.
Neden?
Çünkü bu sadece bir doğumgünü değildi.
Aslında biz, bir komünistin 90 yıl yaşamasını kutladık hep beraber.
Yüzlerce suikastten sağ kurtulmasını kutladık.
Sosyalizmi kurmasını, onu korumasını ve yaşatmasını kutladık.
Yenilirsek yeniden deneriz, diyen iradeyi kutladık.
Yılgın yığınların karşısında dimdik ayakta durmasını kutladık.
Örnek olmanın 90. yılını kutladık.
Bir yandan Lenin'le aynı havayı soluyan insanları kıskanırken, bir yandan Fidel ile aynı anda aynı dünyada savaşmayı kutladık.
Yaşayan tüm komünistlerin kumandanı, doğum günün kutlu olsun.

12 Ağustos 2016

Yarın 90 yaşında olacağım. Ben Küba'nın doğusunda, Biran denilen bir bölgede doğdum. Harita üzerinde görünmese de bu isimde bilinmektedir. "Yakın arkadaşlıkların", siyasi temsilciliklerin faaliyetlerinin ve dünyanın yeni sömürgeci ülkelerinin tipik ticari bir kalesiydi Biran.

Bir keresinde Pinares de Mayari'de babama eşlik ettim. Sekiz ya da dokuz yaşındaydım. Babam evden ayrıldığımızda konuşurken çok keyifli görünüyordu, Biran'da şeker kamışı ve bazı tarım ürünlerinin dikili olduğu bir arazi sahibiydi. Ama Pinares de Mayari'de kilise vurguncularının garantisi altında verilmiş haklarla bir çok İspanyol gibi o da bir kiracıydı. Oysa orda yapılanlar ve yapılmasını sağlayan tüm bilgiler insanlığın hazinesi idi.

Yaklaşık 500 rakımlı, bitki örtüsü seyrek, engelli geçişlerle dolu tahminim 200 km karelik bu alandan nikel, krom, manganez ve büyük ekonomik değere sahip mineraller çıkarılır ve kamyonlarla taşınırdı.

Not edin altın, platin, paladyum, elmas, bakır, kalay ve diğerleri gibi insan topluluğunun ekonomik değerlerinin sembolü haline gelmişlerden bahsetmiyorum.

Devrimden bir kaç sene önce babamı kaybettik. Çok acı çekti.

Babamın üç oğlundan, ikinci ve üçüncü olanları devrimci eylemlerde görevlerini yerine getirdi. Düşmanın planlarında başarılı olması halinde yerime kimin geçeceğini bildiğimi daha önce söylemiştim. Her daim ABD başkanlarının Makyavelist planlarına gülüyordum.

1952'deki Batista'nın hain darbesinden sonra, 27 Ocak 1953 tarihinde, devrim tarihimize bir sayfa yazıldı: üniversite öğrencileri ve gençlik örgütleri, Jose Marti'nin 100. doğum yılında insanların yanında ilk kez meşalelerle yürüyüşe geçtiler.

Henüz mücadele yol ve yöntemlerine dair hazırlıksızken tutuklanmıştım. Politik partiler harekete geçen kitlelerin yön kaybetmesine sebep oldular. Kitleler soldan sağa ülkenin politikacıları tarafından usandırılmıştı, resmen hastalandırılmıştı.

6 yaşındayken Biran'da kamu okulunda çalışan hırslı bir ilkokul öğretmeni ailemi, ablamı ve beni Santiago de Cuba'da bulunan prestijli bir manastır okuluna göndermesi için ikna etmek istedi. Evimize geldi ve bizimle aynı masada yemek yedi. Maalesef bir kaç ay sonra kaybettiğimiz hasta kardeşim ve sıra arkadaşım Ramon'u gördüğünde varlığımın onun tedavisi için önemli olduğunu düşündüler ve evde onunla birlikte kalmam konusunda ikna oldular. O yıllarda nüfusun büyük çoğunluğu açlık sıkıntısı çekiyordu.

3 sene sonra Santiago de Cuba'da bulunan Colegio La Salle okuluna gönderildim ve birinci sınıfa kaydım yapıldı. Üç yıl öylece geçti.

Böylece hayatım başladı. Bu konuda, zamanım olursa yazacağım. Bir çocuğun yapabileceklerine ve olabileceklerine dair düşüncelerimi bundan önce yazmadığım için özür dilerim. Ben eğitimde eksikliğin yapılabilecek en büyük zarar olduğuna inanıyorum.

İnsanlık bugün tarihin en büyük riski ile karşı karşıya. 1800'lü yılların sonlarında 1 milyar olan dünyamız 2016 yılının başında 7 milyar nüfusa ulaştı. Bu alanda çalışan uzmanlar dünya halkları için ne yapabileceklerini düşünmek zorunda. Parlak biliminsanları bu soruna çözüm bulabilecek olanlardır.

Modern teknik araçlar evrenin incelemek için vardır. Rusya ve Çin gibi büyük güçler nükleer silahların kullanımı için tehdit oluşturmakta birer özne olamazlar. Onlar yürekli ve zeki halklardır.

İnanıyorum ki ABD Başkanı Japonya'yı ziyaretinde Hiroşima'da yüzbinlerce insanın öldürülmesi gerçeğine rağmen özür dilemekten yoksundu. Nagazaki'ye saldırıları da aynı derecede büyük bir suç teşkil ediyordu. Hayat ustalarıyla dolu koca bir şehir rastgele seçilerek yok edildi.

Biz barışın korunması konusunda çekiç gibi olmalıyız. Hiçbir güç milyonlarca insanı öldürme hakkına sahiptir.

Partimizin ve ilgili kuruluşların üyelerine saygılarımı iletmek istiyorum. Son günlerde bir çok selam, sevgi ve güzel düşüncelerini ileten bana güç veren mesajlar gönderen herkese en derin şükranlarımı sunuyorum.

Fidel Castro Ruz
Çeviri: Zeynep Türkmen

ENTERNASYONAL BİR ÜTOPYA DEĞİL ONU YARATMANIN TAM ZAMANI

SILA ERCİYES

Onlarca farklı dilin, onlarca farklı kültürün, aynı yürek atışı, aynı öfke, aynı kararlılık ve aynı bilinçle haykırdıkları Enternasyonal İşçi Marşı, proletaryanın kapitalizme karşı verdiği zorlu sınıf savaşımında, kızıl bayrakların yükseltildiği dünyanın dört bir yanında kurtuluşun sembolü olmuştur. Enternasyonal Marşını dünyanın dört bir yanına yayan, aynı ortak duyguyu yaratan güç, sosyalizm mücadelesinin uluslararası niteliğinin somut örgütsel ifadesi olan Enternasyonal'in kendisidir.

Neredeyse 170 yıldır Komünist Manifesto'nun çağrısı doğrultusunda bütün ülkelerin proleterleri aynı nehre doğru binlerce koldan akıyor. Yol ne kadar zorlu, engebeli, uzun olursa olsun, o, akıyor nehirler boyu coşarak, büyüyerek, kenetlenerek... Enternasyonal denizine doğru... Renklerimiz, dillerimiz ayrı da olsa, aynı sınıfın üyeleri, aynı ortak acıların ve ortak gelecek düşlerinin taşıyıcılarıyız ve "bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır" diyerek atılmıştır "en sonuncu kavgasına" Enternasyonalle...

1847-1848 yıllarında Alman, Fransız ve İngiliz devrimcilerinin bir araya geldiği Komünist Ligi ile başlayan Enternasyonalist ilişkiler, 1864'te I. Enternasyonal diye adlandırılacak olan Uluslararası İşçi Birliği'nin kurulması ile devam etmiştir. Nasıl ki, gelişme düz bir hat üzerine olmazsa, proletaryanın sınıf savaşımı da düz bir hat izlememiş, yükselişlere ve düşüşlere tanıklık etmiştir. Sınıf savaşımının en zorlu, en çetin dönemlerinde, büyük tarihsel dönüm noktalarında bir örgütlenme biçimi kendini somut bir şekilde dayatmıştır, bu zorunluluk, 1848 ayaklanmalarının yaşandığı dönemde Komünist Ligi Komün öncesi ve Komün'ün yaratılmasında büyük bir payı olan I. Enternasyonal'i ardından gelen, uzun dönemi kapsayan proletaryanın yasal ve kitlesel bir şekilde dünyanın dört bir yanında geliştiği, güçlendiği II. Enternasyonal'i ve nihayetinde Komünist Enternasyonal diye anılan III. Enternasyonal'i yaratmıştır.

I. Enternasyonal, 1848'i yaşamış proletaryanın ulaşmış olduğu gelişme düzeyinin somut bir göstergesi olarak "Artık dünyada bu şekilde yaşayamayız" diyen, değişimin zorunluluğunun bilincine ulaşmış ve bunun için gerekli olan aracı yaratmak için harekete geçen, kimisi nakkaş kimisi makinist, kimisi öğretmen ve çoğunluğu işçilerden oluşan bir grubun Marx'ın evine gelerek sundukları önerinin Marx'ın dehasıyla birleşmesinin yarattığı ilk uluslararası dayanışma örgütüdür.

Artık dünyada bu şekilde yaşayamayız bilinci Enternasyonal'in doğuşunda, zorunluluğun kavranmasında itici bir güç olmuşsa aynı somut neden, Paris Proletaryasının göğü fethetmek için başlattığı ayaklanmayı ve ayaklanmanın sonucu yaratılan, proletaryanın ilk iktidarı Komün'ü yaratmıştır. Ayaklanma günleri, bu bilincin yarattığı kahramanlık kendini feda örnekleriyle doludur. Komün'ü korumak için verilen savaşımda Komün'süz yaşayamayacağını anlayan proleterler, ölümün bin bir çeşidini yaratarak destanlaşmışlardır.

1848 sonrası ve Komün'e kadar olan dönemde devrimci eylemin önemine vurgu yapan Marx ve Engels, Komün'ün ardından gelen gericilik yıllarında proletaryanın siyasal mücadele yürütecek partileri örgütlemesinin, kitlesel hareketi yaratmasının önemi üzerine dikkatle dururlar. Bu yönelimin, kısa zamanda yarattığı kitlesel güç II. Enternasyonal'i yaratır. Marx ve Engels'in ikinci bir Enternasyonal'in kurulması için gerekli gördükleri eylem günleri Amerikan işçi sınıfının harekete geçmesiyle başlamıştır. Bu hareket, sınıfın Komün'den sonra yarattığı en önemli değerlerden birini proletaryaya hediye eder. Artık 1 Mayıs tüm dünya proletaryasının birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. 1 Mayıs eylemi tüm dünya proletaryasının ortak eylem gününü yaratmıştır. 1889 yılında Paris'te bir araya gelen işçi sınıfı partileri ve sendikalar Enternasyonal diye anılacak toplantılar zincirinin ve örgütlenmenin ilk adımını atarlar.

II. Enternasyonal, işçi sınıfı partilerinin yasal olanaklardan sonuna kadar yararlandığı ve bu olanakların sunduğu gelişme dinamikleriyle kitlesellik kazandığı bir dönem olmuştur. Sınıfın bilinçlenmesi ve sosyalist hareketin ideolojik yönden gelişmesi açısından birçok deneyimi kendi bağrında taşıyan II. Enternasyonal, gelişmesinin belirli bir aşamasında süreci kavramaktan uzaklaşmış, yasallık ve kitlesellik olgusunu mutlak olarak görüp, devrimci eylemin zorunluluğunu dayattığı koşullarda yasallıktan kurtulamamıştır. Emperyalist paylaşım savaşına karşı alınacak tutum, işçi sınıfının bu savaş karşısındaki tavrı konusunda yapılan tartışmalar, artık II. Enternasyonal'in misyonunu tamamladığı, önderliğinin savaş kredilerine oy vererek, 1914-15'te vatan savunması avukatlığı yaparak açıkça sosyalizme ihanet ettiklerini göstermiştir. Sadece Lenin ve Bolşevikler, Sırp Sosyal Demokrat Partisi, Bulgaristan Dar Sosyalistleri, Rosa Lüxemburg, Karl Liebknecht, Clara Zetkin sosyalist ilkelere bağlı kalırlar.

II. Enternasyonal, emperyalizm çağının işçi sınıfının iktidarının yaratılmasında muazzam olanaklar sunduğunu anlayamadığından yıkılıp gitmiştir. Yeni dönemi, emperyalist paylaşım savaşına karşı iç savaş sloganını öne çıkaran, Marksizm'i ölü metinler olarak değil, yaşamın canlı pratiği içinde kavrayanlar tarafından yaratılan Bolşevik Partiler ve bu türden sınıf partilerinin emperyalist-kapitalist sisteme karşı başlattıkları mücadele belirlemiştir. Dünya işçi sınıfını, her tür araç kullanılarak savaşı engellemeye ve savaşı iç savaşa çevirerek iktidarı ele geçirmeye çağırmıştır. Emperyalist dünyanın savaş tehditlerine karşı "*Fransız Alman savaşının, devrimci Komün patlamasına meydan verdiğini, Rus-Japon savaşının, Rusya halklarının devrimci güçlerini harekete geçirdiğini anımsasınlar, askeri ve bütün harcamalardaki artış tarafından dürtüklenen huzursuzluğun, İngiltere ve kıta üzerindeki toplumsal çatışmalara görülmedik bir kesinlik verdiğini ve korkunç grevlere neden olduğunu anımsasınlar.*"

Enternasyonal kürsüsünden yükseltilen bu ses, emperyalist dünyaya bir meydan okumadır. Nasıl ki daha önceki emperyalist yağma savaşları sınıfı iktidara doğru yaklaştırdıysa, bir kez daha işçi sınıfı emperyalist yağma savaşından 20. yüzyılın Komün'ünü yaratmak için yararlanacağını ilan eder. Bu meydan okumanın üzerinden fazla bir zaman geçmeden Ekim Devrimi sarsıcı etkisini tüm dünyada gösterir. Devrimin yarattığı etki yeni bir Enternasyonal'in de doğuşunu beraberinde getirir. Devrimden iki yıl sonra III. Enternasyonal kurulur. İlk sosyalist devletin yarattığı muazzam olanaklarla gelişir, güçlenir. Arda rda gelen devrimlerle sosyalist ülkelerden meydana gelen bir dünya yaratılır. Komintern'in yaptığı son çağrı, Alman faşizmini ezmek ve II. Emperyalist yağma savaşını durdurmak olur.

...devamı 9. sayfada..